

การจำลองขนาดของรางและโบกี้รถไฟเพื่อหาความเร็วสูงสุด

FINDING MAXIMUM VELOCITY OF TRAIN'S MODEL

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์
คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2543

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....39652
วัน, เดือน, ปี.....19 ส.ย. 2544

สำหรับการใช้... b... อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า...
ฉบับนี้มีให้ตัดแปลง... ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FINDING MAXIMUM VELOCITY OF TRAIN'S MODEL

A SPECIAL PROJECT SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF BACHELOR OF SCIENCE
DEPARTMENT OF MATHEMATICS AND COMPUTER SCIENCES
FACULTY OF SCIENCE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ACADEMIC YEAR 2000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ	การจำลองขนาดรางและโบกัรตไฟเพื่อหาความเร็วสูงสุด	
ชื่อนักศึกษา	นายกิตจา เฟ็งส้ม	40051002
	นางสาวจตุพร วารินทรศักดิ์	40051006
	นางสาวสุวลี พาณิชยารมณ	40051055
ปริญญา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต	
ภาควิชา	คณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์	
สาขาวิชา	คณิตศาสตร์ประยุกต์	
ปีการศึกษา	2543	
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนทร สุชาติเวชภูมิ	
	อาจารย์พรชัย เจนจิระพงศ์เวช	

บทคัดย่อ

ภายใต้ยุคแห่งการแข่งขันงานบริการ คอมพิวเตอร์ได้มีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในการช่วยจัดการ เก็บข้อมูลข่าวสาร รวมไปถึงในเรื่องของการให้บริการที่ฉับไว นอกจากนั้นคอมพิวเตอร์ยังได้มีส่วนช่วยในเรื่องของ การออกแบบวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอความรู้ต่างๆ เพื่อให้ชัดเจนและเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น

คณะผู้จัดทำได้ตระหนักว่า รถไฟเป็นยานพาหนะที่เหมาะสมสำหรับประชาชนทุกระดับ เพราะว่ารถไฟมีราคาที่เหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับการขนส่งชนิดอื่นๆ รวมไปถึงสามารถกำหนดระยะเวลาในการเดินทางได้ค่อนข้างแน่นอน แต่ว่ารถไฟมีข้อจำกัดเกี่ยวกับความเร็ว ซึ่งเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น ความลาดชันของทาง รัศมีความโค้งของทาง ขนาดความกว้างของราง น้ำหนักบรรทุก รวมไปถึงความเร็วสูงสุดของหัวรถจักรแต่ละชนิด ดังนั้นคณะผู้จัดทำจึงได้รวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาคำนวณหาความเร็วสูงสุดของขบวนรถจากเงื่อนไขต่างๆ และคำนวณหาน้ำหนักบรรทุกจากความเร็วที่กำหนดได้

ในส่วนของ การเผยแพร่โครงร่างปัญหาพิเศษนี้ คณะผู้จัดทำได้จัดทำในรูปแบบ สื่อนข้อมูล สำหรับผู้ที่สนใจ และต้องการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับ หัวรถจักร ขบวนรถ รวมไปถึงรางรถไฟ เพื่อนำไปประยุกต์ในอนาคต

Special Project Title	Finding Maximum Velocity of Train's Model	
Students	Mr.Kitja Phengsom	40051002
	Miss.Jatuporn Varintarasak	40051006
	Miss.Suwalee Phanitchayarom	40051055
Degree	Bachelor's Degree of Science	
Department	Mathematics and Computer Sciences	
Programme	Applied Mathematics	
Academic Year	2000	
Special Project Advisor	Assistant Professor Sunthorn	Suchatvejapoom
	Lecturer Pornchai	Janejirapongvej

ABSTRACT

In the service competition era, computers are extremely essential in information analysis design and presentation for easier and clearer comprehension.

As a result of our group realized that trains are suitable vehicles for all class of people because it is economical compared to other types of transportation. In addition, trains have fixed time of departure and arrival but trains have restriction about speed which have many clauses Ex. Slope of Route, Radius of Route, Width of Railway, Weight of Carriage and Maximum Speed of each other Locomotives. Thus, our group gathered the data in order to calculate speed of train from many conditions and weight of carriage from velocity determination.

A part of presentation this project, our group have organized database for person who want to research data about locomotives, bogies and railway in order to apply in the future.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำปัญหาพิเศษเรื่องการทดลองขนาดของรางรถไฟและโบกี้รถไฟเพื่อหาความเร็วสูงสุดสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี คณะผู้จัดทำขอขอบพระคุณบุคคลดังต่อไปนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ภักคินี ชิตสกุล ที่ทำให้คณะผู้จัดทำเกิดแนวคิดในการจัดทำปัญหาพิเศษเรื่องนี้ขึ้นมา รวมไปถึงคำแนะนำและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตลอดการทำปัญหาพิเศษชิ้นนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์พรชัย เจนจิระพงศ์เวศ ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ รวมไปถึงข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับทางรถไฟ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สุนทร สุชาติเวชภูมิ ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบทุกท่าน ที่ทำให้การสอบปัญหาพิเศษครั้งนี้เป็นไปอย่างสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ศรันย์ อินทโกสม ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับภาษาทางคอมพิวเตอร์ และให้ความเอื้อเฟื้อต่าง ๆ เพื่อประกอบการทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ขอขอบพระคุณ นายช่างสมยศ สงวนสิงห์ วิศวกรกำกับกองการทางถาวร การรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ให้ความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับทางรถไฟ รวมไปถึงข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำปัญหาพิเศษชิ้นนี้

ขอขอบพระคุณ นายช่างวิเชียร เลานศักดิ์ถาวร วิศวกรกำกับการกองแผนงานบำรุงทาง การรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับขอบเขตของปัญหาพิเศษชิ้นนี้

ขอขอบพระคุณ นายช่างเทียนชัย ศาสติโกเศศ ศูนย์วิศวกรรมเครื่องกล ฝ่ายการช่างกลที่ให้ความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับหัวรถจักร โบกี้รถไฟ รวมไปถึงความสัมพันธ์ของแรงต่าง ๆ ซึ่งเป็นหัวใจหลักในการคำนวณของปัญหาพิเศษชิ้นนี้

ขอขอบพระคุณ การรถไฟแห่งประเทศไทย และพี่วิศวกรฝ่ายช่างกล และฝ่ายโยธาทุกท่านนอกเหนือจากที่กล่าวมา ที่ให้ความเอื้อเฟื้อเอกสาร ข้อมูล และความสะดวกต่าง ๆ ตลอดการทำปัญหาพิเศษนี้

ท้ายที่สุดคณะผู้จัดทำขอขอบพระคุณบิดามารดา ที่ให้ความสนับสนุนทางด้านกำลังใจ และทุนทรัพย์ รวมทั้งเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำปัญหาพิเศษให้ ณ ที่นี้

คณะผู้จัดทำ

มีนาคม 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	i
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ii
กิตติกรรมประกาศ.....	iii
สารบัญ.....	iv
สารบัญตาราง.....	vi
สารบัญภาพ.....	vii
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของปัญหาพิเศษ.....	1
1.3 ขอบเขตของปัญหา.....	1
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
1.5 ขั้นตอนในการดำเนินงาน.....	2
1.6 อุปกรณ์ที่ใช้ทำปัญหาพิเศษ.....	2
บทที่ 2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	3
2.1 หลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดหน่วยลากจูง.....	3
2.2 ทฤษฎีสามเหลี่ยมคล้าย.....	11
2.3 ราง.....	12
2.4 ขนาดของราง.....	24
2.5 ทางโค้ง.....	25
2.6 ค่ายกโค้ง (cant).....	27
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	29
3.1 คำนวณหาจำนวนโบกี้ของ รถโดยสาร,รถเสียบึง ในกรณีที่ขบวนรถแล่น ณ ความเร็ว ใดความเร็วหนึ่ง.....	29
3.2 คำนวณหาความเร็วสูงสุดที่รถไฟสามารถแล่นได้ เมื่อกำหนดจำนวนโบกี้.....	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การพัฒนาโปรแกรม.....	39
4.1 ลักษณะการทำงานของโปรแกรม.....	40
4.2 ภาพจำลองการเคลื่อนที่ของขบวนรถที่ได้จากโปรแกรม.....	47
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	48
ภาคผนวก.....	50
บรรณานุกรม.....	70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 Values of starting resistance at speed 0 km/hr	6
2.2 ตารางเปรียบเทียบ R_g กับ gradient	9
2.3 ตารางรัศมีมีความโค้งกับค่าขยายขนาดทาง.....	24
2.4 ตารางแสดงอัตราส่วนของรางสั้นสำหรับรางในของโค้ง.....	26
2.5 เวกอร์ไซน์.....	26
3.1 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า Track in Effort (T_E) กับ Speed (V).....	34
3.2 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า Trailing Load (T_L) กับ Track in Effort (T_E).....	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

รูปที่	หน้า
2.1 ขบวนรถขณะขึ้นทางลาดชัน	9
2.2 ลักษณะของสามเหลี่ยมคล้าย	11
3.1 ไดอะแกรมแสดงการคำนวณหาจำนวนโบกี้	29
3.2 ผังงานสำหรับการคำนวณหาจำนวนโบกี้เมื่อรู้ความเร็ว	33
3.3 ไดอะแกรมแสดงการคำนวณหาความเร็ว	35
3.4 ผังงานสำหรับการคำนวณหาความเร็วเมื่อทราบจำนวนโบกี้	37
4.1 แสดงหน้าจอกการทำงานที่เกี่ยวกับเส้นทาง	40
4.2 แสดงหน้าจอกการทำงานที่เกี่ยวกับราง	41
4.3 แสดงหน้าจอกการทำงานที่เกี่ยวกับหัวรถจักร	42
4.4 แสดงหน้าจอกการทำงานที่เกี่ยวกับรถโดยสาร (Passenger Train)	43
4.5 แสดงหน้าจอกการทำงานที่เกี่ยวกับรถเสบียง (Freight Train)	44
4.6 แสดงหน้าจอกการทำงานที่เกี่ยวกับการคำนวณหาจำนวนโบกี้	45
4.7 แสดงหน้าจอกการทำงานที่เกี่ยวกับการคำนวณหาความเร็ว	46
4.8 แสดงภาพเคลื่อนไหวของขบวนรถ	47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การศึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มความเร็วของรถไฟฟ้า เนื่องมาจากการเดินทางโดยพาหนะอื่นจะประสบกับปัญหาในการเดินทาง เช่น การโดยสารทางเรือ ซึ่งสามารถเดินทางได้เฉพาะบริเวณที่มีแม่น้ำหรือคลองเชื่อมต่อกันเท่านั้นและยังมีความเสี่ยงในการเดินทางสูงเนื่องจากมาตรการรักษาความปลอดภัยยังไม่เพียงพอ เมื่อพบกับข้อจำกัดเหล่านี้การเดินทางทางบกจึงสะดวกกว่า ซึ่งการเดินทางทางบกนั้นสามารถเดินทางได้หลายวิธี ดังนี้ การเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวประสบกับปัญหาการขึ้นราคาของน้ำมันที่ค่อนข้างสูง และค่าทางด่วนเนื่องจากการจราจรติดขัด ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก ส่วนในการเดินทางโดยรถประจำทางเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย ก็ประสบกับปัญหาการจราจรติดขัด ความไม่แน่นอนของระยะเวลาที่ต้องใช้ในการรอรถ และการจอดรับผู้โดยสารในช่วงระยะทางสั้น ๆ ตลอดความยาวของถนน ทำให้ต้องใช้เวลาในการเดินทางมาก และในการเดินทางโดยรถไฟฟ้าเป็นวิธีการเดินทางที่รวดเร็ว และสะดวก แต่ข้อจำกัดของรถไฟฟ้าก็คือ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ค่อนข้างสูง ไม่เหมาะกับผู้มีรายได้น้อย และพื้นที่การเดินทางของรถไฟฟ้ายังเป็นไปในวงแคบ โดยเดินทางในบางเขตของกรุงเทพมหานครเท่านั้น ด้วยข้อจำกัดจากพาหนะอื่น ๆ จะเห็นได้ว่ารถไฟฟ้าเป็นวิธีการเดินทางที่ลดปัญหาที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะรถไฟฟ้าสามารถแล่นได้ทั่วประเทศ มีความปลอดภัยสูง ค่าโดยสารแยกหลายระดับตามความต้องการและอำนาจซื้อของผู้โดยสาร ใช้เวลาในการเดินทางค่อนข้างแน่นอน ดังนั้นความคลาดเคลื่อนของเวลาในการเข้า-ออกสถานีก็จะน้อยตามไปด้วย และไม่ต้องกังวลกับปัญหาการจราจร แต่รถไฟฟ้ามีข้อจำกัดในด้านความเร็วที่ไม่สูงนัก ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่มาของหัวข้อปัญหาพิเศษนี้ ทั้งนี้เพื่อให้การโดยสารรถไฟฟ้ามีความสะดวก และรวดเร็ว

1.2 วัตถุประสงค์ของปัญหาพิเศษ

เพื่อศึกษาและจำลองขนาดของรางรถไฟฟ้าและโบกี้รถไฟฟ้าที่ให้ความเร็วสูงสุด

1.3 ขอบเขตของปัญหา

1. สามารถหาความเร็วสูงสุดของขบวนรถ เมื่อกำหนดชนิดของหัวรถจักร ขนาดความกว้างของราง ข้อจำกัดของเส้นทาง และจำนวนโบกี้รถไฟฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สามารถหาจำนวนโบกัรตไฟที่มากที่สุดที่รถไฟสามารถแล่นได้โดยปลอดภัย เมื่อกำหนดความเร็ว ของรถไฟ ชนิดของหัวรถจักร ข้อจำกัดของเส้นทาง และขนาด ความกว้างของรางรถไฟ
3. การเคลื่อนที่ของขบวนรถไฟที่ศึกษาจะไม่ขึ้นกับสภาวะแวดล้อม เช่น อุณหภูมิ ภูมิ อากาศ ภูมิประเทศ เป็นต้น
4. การกำหนดความกว้างของรางจะอยู่ในช่วง 0.5 – 2 เมตร
5. การศึกษาการเคลื่อนที่ของขบวนรถไฟ จะต้องระบุประเภทของโบกัรตไฟ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นข้อมูลในการประกอบการสร้างรางรถไฟและโบกี้
2. เพื่อเป็นแบบจำลองในการคำนวณความเร็วของรถไฟ
3. เพื่อเป็นแบบจำลองในการเดินรถไฟให้ปลอดภัย

1.5 ขั้นตอนในการดำเนินงาน

1. หาหัวข้อปัญหาพิเศษ
2. ค้นคว้าข้อมูล
3. เขียนโปรแกรมที่ใช้ในการคำนวณ
4. ทดสอบรูปแบบโปรแกรม
5. ตั้งข้อขำยการควบคุมผลลัพธ์
6. การนำผลลัพธ์ไปใช้งาน
7. จัดทำเอกสารประกอบการใช้งาน

1.6 อุปกรณ์ที่ใช้ทำปัญหาพิเศษ

1. เครื่องคอมพิวเตอร์ Pentium 133 MHz
2. หน่วยความจำ 64 MB
3. ฮาร์ดดิสก์ ความจุอย่างน้อย 8.4 GB
4. Drive CD-ROM 50X
5. Printer

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดหน่วยลากจูง

สมรรถนะในการลากจูง

สมรรถนะในการลากจูง หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของรถต้นกำลัง (motive power) ที่จะออกแรงจุดลากภาระที่ความเร็วต่างๆบนรางที่กำหนดโดยปกติขบวนรถจะสามารถวิ่งไปได้บนรางก็ด้วยแรงจุดลากที่เกิดขึ้นที่ล้อกำลังที่เรียกว่า “tractive force on the perimeter of driving force” แต่หากเมื่อใดแรงจุดที่พยายามจะหมุนล้อกำลังนี้สูงเกินกว่าแรงเสียดทานระหว่างล้อกับราง หรือแรงยึดเหนี่ยวระหว่างล้อกับราง (Adhesive tractive force) แล้ว ล้อกำลังก็จะเริ่มดีดไปบนรางโดยที่ขบวนรถจะไม่สามารถเคลื่อนที่ไปได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า แรงจุดลากที่ล้อกำลังจะถูกจำกัดไว้ที่แรงเสียดทานระหว่างล้อกับรางซึ่งหากไม่ต้องการให้ปรากฏล้อดีดดังกล่าวแล้ว แรงเสียดทานระหว่างล้อกับรางจะต้องสูงกว่าแรงจุดลากเสมอ นอกจากนี้ปรากฏการณ์อีกอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นกับขบวนรถเมื่อเคลื่อนที่ไปแล้วคือ แรงต้านทานการเคลื่อนที่ของขบวนรถ (Train resistance) ซึ่งแรงจุดลากจะต้องเอาชนะแรงต้านทานการเคลื่อนที่ของขบวนรถนี้ จึงจะสามารถทำอัตราเร่งเพื่อเพิ่มความเร็วขบวนรถขึ้นไปได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถที่จะสรุปความสัมพันธ์ของแรงต่างๆ ได้ดังนี้

$$T_A > T_D > R_T \quad (2.1)$$

เมื่อ T_A = Adhesive tractive force

T_D = Tractive force on the perimeter of driving wheels

R_T = Train resistance

2.1.1 แรงยึดเหนี่ยวระหว่างล้อกับราง (Adhesive tractive force)

แรงยึดเหนี่ยวระหว่างล้อกับรางสามารถที่กำหนดเป็นสูตรได้ว่า

$$T_A = 1000 \mu w_d \quad (kg) \quad (2.2)$$

โดย w_d = น้ำหนักดเพลลาของล้อกำลังทุกล้อ (ตัน)

μ = สัมประสิทธิ์ความเสียดทานระหว่างล้อกับราง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในทางปฏิบัติจะเห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความเสียดทานระหว่างล้อกับรางแปรผันไปได้มากพอสมควร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ สภาพของทาง, ความเร็วของขบวนรถ, น้ำหนักกดเพลลา, สภาพภูมิอากาศ เป็นต้น การรถไฟของแต่ละประเทศได้พยายามทดลองหาค่าสัมประสิทธิ์ความเสียดทานที่เหมาะสมกับประเทศนั้นๆ ออกมา ยกตัวอย่างเช่น

JNR กำหนดว่า หากเป็นรถจักรดีเซลไฟฟ้าแล้ว ค่าสัมประสิทธิ์แรงเสียดทานระหว่างล้อกับรางจะเขียนเป็นสมการได้คือ

$$f(v) = 0.285 \frac{1 + 0.114v}{1 + 0.150v} \quad (2.3)$$

DB กำหนดว่า ค่าสัมประสิทธิ์แรงเสียดทานระหว่างล้อกับรางของรถจักรดีเซลไฟฟ้าซึ่งแต่ละเพลลา มีการขับเคลื่อนอิสระแล้ว จะมีค่า อยู่ระหว่าง $\frac{1}{4} - \frac{1}{3.6}$ หรือ 0.25 – 0.277

สำหรับ ร.ฟ.ท. ฝ่ายการช่างกลได้กำหนดค่าสัมประสิทธิ์แรงเสียดทานระหว่างล้อกับรางของรถจักรดีเซลไฟฟ้า = 0.25 ดีเซลไฮโดรลิก = 0.285

2.1.2 แรงฉุดลากที่เกิดขึ้นที่ล้อกำลัง (Tractive force on the driving force)

ในการคิดคำนวณแรงฉุดลากที่เกิดขึ้นกับล้อกำลัง ผู้สร้างจะต้องคำนึงกำลังของเครื่องยนต์และเครื่องถ่ายทอตกำลัง, ประสิทธิภาพของเครื่องถ่ายทอตกำลัง, อัตราสวนเฟืองทด, ขนาดของล้อกำลัง, ความเร็วของรถจักรในขณะใดขณะหนึ่ง แล้วนิยมเขียนในรูปของความสัมพันธ์ของแรงฉุดลากกับความเร็วที่เรียกว่า Tractive effort-speed diagram สำหรับคุณลักษณะของรถจักรชนิดนั้นๆ

2.1.3 แรงต้านทานการเคลื่อนที่ของขบวนรถ

แรงต้านทานการเคลื่อนที่ของขบวนรถเกิดขึ้นจากแรงต้านทานหลายๆแรงมารวมกันอย่างสลับซับซ้อน และค่าของแรงต้านทานการเคลื่อนที่นี้แปรผันไปได้มากมาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงสร้างของตัวรถ, สภาพภูมิอากาศ, ความเร็วของขบวนรถ, สภาพราง เป็นต้น ดังนั้น ในขณะที่ขบวนรถเคลื่อนที่ด้วยอัตราเร่ง แรงฉุดลากจะต้องมีค่ามากพอจะเอาชนะแรงต้านทานการเคลื่อนที่ของขบวนรถไปได้ แต่สำหรับในกรณีที่ขบวนรถขึ้นทางลาดชัน ในบางโอกาสจะพบว่าความเร็วของขบวนรถหยุดนิ่งอยู่ที่ค่าใดค่าหนึ่งโดยไม่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ซึ่งเป็นช่วงจังหวะที่แรงฉุดลากมีค่าสมดุลกับแรงความต้านทานการเคลื่อนที่ของขบวนรถพอดีที่เรียกว่า Balance speed

องค์ประกอบที่รวมกันขึ้นเป็นความต้านทานรวม (R_T) ของขบวนรถพอดูมานได้ว่าประกอบด้วย

- ความต้านทานในการเคลื่อนที่จากสภาพหยุดนิ่งของขบวนรถ Starting resistance (R_S)
 - ความเสียดทานระหว่างเพลาล้อกับ bearing
 - ความเสียดทานระหว่างล้อกับราง
 - ความเสียดทานระหว่างล้อกับแท่งห้ามล้อ
 - ความต้านทานของอากาศ
 - ความต้านทานอันเนื่องจากการส่ายตัวของขบวนรถ
 - ความต้านทานอันเนื่องจากอุปกรณ์กลไกต่างๆ
- Running resistance (R_R)
บนทางราบตรงที่ความเร็วใด
ความเร็วหนึ่ง
- ความต้านทานในการขึ้นทางลาดชัน
 - ความต้านทานของโค้ง (ความเสียดทานระหว่างบังใบล้อกับราง
- Grade resistance (R_G)
Curve resistance (R_C)
- เมื่อขบวนรถเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนที่

ความต้านทานทั้งหมดนี้สามารถเขียนเป็นความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$R_T = \left\{ \begin{matrix} R_S \\ R_R \end{matrix} \right\} + R_G + R_C \quad (2.4)$$

2.1.3.1 Starting resistance

ความต้านทานที่เกิดขึ้นในขณะที่ขบวนรถเคลื่อนตัวจากสภาพที่หยุดนิ่งบนทางราบนี้เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่างๆอันได้แก่ โครงสร้างของ axle bearing ลักษณะผิวสัมผัสของ bearing , น้ำหนักดเพลลา, ลักษณะการหล่อลื่น, อุณหภูมิ, เวลาที่นับจากขบวนรถหยุดจนถึงเวลาที่ขบวนรถจะเริ่มเคลื่อนที่อีกครั้ง และสภาพของขอฟ่ง เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ตัวเลขค่าที่สำคัญที่ส่งผลกับ Starting resistance คือ ตัวเลขความต้านทานที่ได้จากลักษณะการหล่อลื่นระหว่างเพลาล้อกับ bearing ค่านี้จะสูงในขณะที่เริ่มเคลื่อนตัว และจะลดลงอย่างรวดเร็วเมื่อขบวนรถเคลื่อนตัวด้วยความเร็วถึง 2-3 กม/ชม. จากนั้นค่า Starting resistance จะเปลี่ยนไปเป็นค่า Running resistance

จากการทดลองหาค่า Starting resistance ของ JNR ได้ผลดังนี้
 ตารางที่ 2.1 Values of starting resistance at speed 0 Km/hr

Kind of train	Starting resistance on flat straight section(Kg/t)	Starting resistance from temporary stop on upward Gradient section(Kg/t)
Passenger		
Coach Plane bearing	8	6
(P.C) Roller bearing	3	3
Freight car	10 (7 for trains drawn by SL and Hydraulic type DL)	8 (5 for trains drawn by SL and hydraulic type DL on gradient 15 % or below, 10 for trains of special consist using tight lock or similar coupler)
D.C	3	3
Plane bearing	8	8
D.C	3	3
Roller bearing	3	3
Light Plane bearing	8	8
Engine Roller bearing	5	5

2.1.3.2 Running resistance

ค่าความต้านทานที่เกิดขึ้นในขณะที่ขบวนรถเคลื่อนที่ ณ ความเร็วต่างๆที่เรียกว่า Running resistance นี้มีสาเหตุมาจาก

- 1) ความเสียดทานระหว่างเพลาล้อกับ bearing
- 2) ความเสียดทานระหว่างล้อกับราง
- 3) ความเสียดทานระหว่างล้อกับแท่งห้ามล้อ
- 4) ความต้านทานของอากาศ
- 5) ความต้านทานอันเนื่องจากการส่ายตัวของขบวนรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6) ความต้านทานอันเนื่องจากอุปกรณ์กลไกต่างๆ

ดังนั้นลักษณะของล้อเลื่อน, ทาง, น้ำหนักกดเพลลา, ความเร็วขบวนรถ, พื้นที่หน้าตัดของล้อเลื่อน, จำนวนรถที่พ่วง, อุณหภูมิ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เกิดค่า Running resistance ที่ยุ่งยากสลับซับซ้อนในการคิดคำนวณขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ในการทดลองปฏิบัติ JNR พบว่า ค่า Running resistance มีรูปแบบของสมการทั่วไป ดังนี้

$$R_R = A + Bv + Cv^2 \quad (2.5)$$

เมื่อ

R_R = Running resistance (Kg/t)

v = Train speed (Km/hr)

A = Resistance not related to train speed (e.g. resistance between wheel axle and bearing, etc.)

B = Resistance proportional to train speed (e.g. resistance accompanying revolution of wheels, etc.)

C = Resistance proportional to the square of train speed (e.g. air resistance, oscillation of rolling stock, etc.)

ซึ่งเมื่อทดลองหาค่าเป็นตัวเลขของสมการแล้ว JNR สรุปได้ว่า

$$\text{สำหรับรถโดยสาร } R_{PC} = 1.74 + 0.0069v + 0.000313v^2 \quad (2.6)$$

$$\text{สำหรับรถสินค้า } R_{FC} = 0.93 + 0.0120v + 0.000413v^2 \quad (2.7)$$

(ความเร็วไม่เกิน 85 กม/ชม.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับรถจักรดีเซล (powering)

$$R_L = 1.72 + 0.0084v + \frac{0.0369v^2}{w} \quad (2.8)$$

สำหรับรถจักรดีเซล (coasting)

$$R_L = 2.45 + 0.0500v + \frac{0.0481v^2}{w} \quad (2.9)$$

เมื่อ w = Weight of rolling stock (ton)

ในส่วนของ การรถไฟแห่งประเทศไทย ได้อาศัยสูตรในการคิด Running resistance ดังนี้

$$\text{สำหรับรถโดยสาร} \quad R_{PC} = 1.56 + 0.0075v + 0.0003v^2 \quad (2.10)$$

$$\text{สำหรับรถสินค้า} \quad R_{FC} = 2.6 + 0.0003v^2 \quad (2.11)$$

$$\text{สำหรับรถจักร} \quad R_L = 2.5 + 0.0004v^2 + 0.003v^2 \frac{A_F}{W_L} \quad (2.12)$$

เมื่อกำหนดค่า
 A_F = Air frontal area
 $*$ = Air frontal resistance

2.1.3.3 Grade resistance

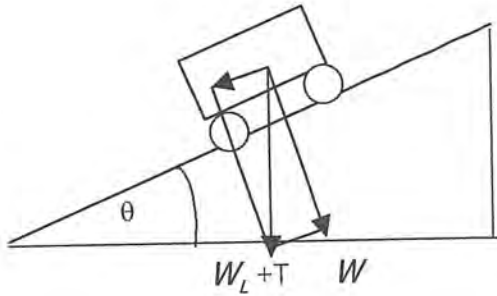
ในเส้นทางที่ขบวนรถวิ่งผ่านไปนั้น นอกเหนือจากทางที่ราบแล้ว ในบางครั้งจำเป็นที่จะผ่านเข้าไปในทางลาดชันที่ขึ้นบ้างลงบ้าง ในช่วงทางขึ้นแรงโน้มถ่วงของโลกจะพยายามเหนี่ยวรั้งให้ขบวนรถถอยลงมาในทิศทางตรงข้ามกับทิศทางของขบวนรถ แรงเหนี่ยวรั้งหรือต้านทานนี้เรียกว่า "Grade resistance"

เมื่อ $W_L + T$ = น้ำหนักรวมของรถจักรและรถพ่วง

W = น้ำหนักของขบวนรถในแนวตั้งฉากกับแนวทาง

Q = น้ำหนักของขบวนรถในแนวทาง

θ = มุมของความลาดชันของทาง

รูปที่ 2.1 แสดงขบวนรถขณะขึ้นทางลาดชัน

Grade resistance ซึ่งเป็นแรงต้านทานอันเนื่องมาจากความลาดชัน ต่อน้ำหนักขบวนรถนี้ กำหนดเป็นหน่วย Kg/ton ได้โดย

$$R_G = \frac{Q}{W_L + T} = \sin \theta \cong \tan \theta \quad \text{เมื่อ } \theta \text{ เป็นมุมเล็กมาก}$$

นั่นคือ R_G ในหน่วย Kg/ton จะเท่ากับ gradient ในหน่วย % ดังตารางที่ 2.2

$$R_G = i \quad \text{Kg/ton} \quad (2.13)$$

ตารางที่ 2.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า Gradient กับ ค่า R_G

Gradient	R_G in Kg/ton	Gradient	R_G in Kg/ton
1: ∞ resp. 0%	0	1:100 resp. 10%	10
1:1000 resp. 1%	1	1:80 resp. 12.5%	12.5
1:500 resp. 2%	2	1:50 resp. 20%	20
1:400 resp. 2.5%	2.5	1:40 resp. 25 %	25
1:333 resp. 3%	3	1:25 resp. 40 %	40
1:250 resp. 4%	4	1:20 resp. 50%	50
1:125 resp. 8%	8	1:10 resp. 100%	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3.4 Curve resistance

เมื่อขบวนรถเคลื่อนตัวเข้าไปอยู่ในช่วงทางโค้งจะเกิดแรงเสียดทานระหว่างบังใบล้อกับรางเนื่องจากล้อเลื่อนจะพยายามพุ่งไปในทิศทางที่ได้จากกับจุดสัมผัสโค้ง (Tangential line) ด้วยแรงหนีศูนย์กลางของล้อเลื่อน ในขณะที่บังใบล้อถูกเบียดเข้ากับแก้มรางเพื่อบังคับให้ล้อหันเหไปตามทิศทางของราง รัศมีโค้ง, ความกว้างของทาง, ระดับของการยกกระดัด (cant), ช่วงห่างระหว่างเพลาล้อในแคร่เดียวกัน (wheel base), ช่วงห่างระหว่างศูนย์กลางโบกี้ของรถ (bogies center), ความเร็วขบวนรถ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีส่วนทำให้เกิดค่าความต้านทานที่เรียกว่า Curve resistance ขึ้น จากการทดลองของ JNR ทำให้สามารถกำหนดสมการหาค่า Curve resistance ได้ว่า

$$R_C = \frac{800}{R} \quad (\text{Kg/ton}) \quad (2.14)$$

เมื่อ R = รัศมีโค้งของทาง (m)

ส่วน DB กำหนดสมการหาค่า curve resistance ว่า

$$R_C = \frac{400}{R-20} \quad (\text{Kg/ton}) \quad (2.15)$$

สำหรับการรถไฟแห่งประเทศไทย กำหนดค่า $R_C = 1 \text{ Kg/t}$ ตลอดเส้นทาง

ผลสรุปในการพิจารณากำหนดหน่วยลากจูงของรถจักร

เมื่อทราบค่า Adhesive tractive force (T_A) หรือ Tractive force on the perimeter of driving force (T_D) และ Train resistance แล้วก็สามารถทำการคำนวณหาน้ำหนักลากจูงของรถต้นกำลังในขณะที่เริ่มเคลื่อนที่ ณ ความเร็วใดความเร็วหนึ่ง หรือ ณ ทางตอนใดตอนหนึ่งได้โดยใช้สูตร

$$T_L = \frac{(T_A - (W_L (R_S + R_G + R_C)))}{\left\{ \begin{matrix} R_{PC} \\ R_{FC} \end{matrix} \right\} + R_G + R_C} \quad \text{เมื่อเริ่มเคลื่อนที่} \quad (2.16)$$

$$\text{และ} \quad T_L = \frac{(T_D - (W_L (R_S + R_G + R_C)))}{\left\{ \begin{matrix} R_{PC} \\ R_{FC} \end{matrix} \right\} + R_G + R_C} \quad \text{ณ ความเร็วใดความเร็วหนึ่ง} \quad (2.17)$$

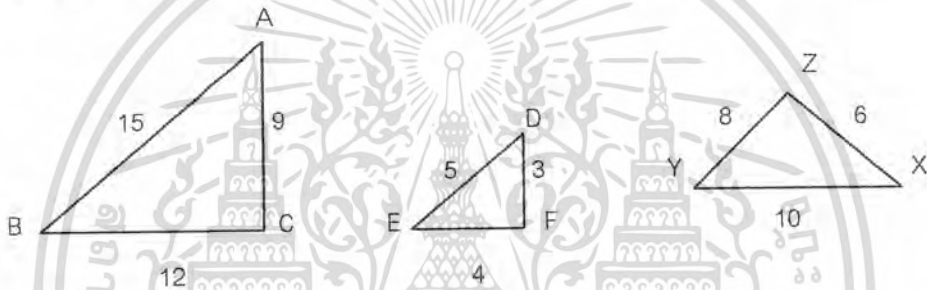
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ $T_L =$ น้ำหนักลากจูงหน่วยเป็นตัน

จากน้ำหนักจูงที่ได้นี้จะนำมาพิจารณากำหนดหน่วยลากจูงของรถจักรแต่ละชนิด โดยการเปรียบเทียบค่าน้ำหนักลากจูงที่ได้จากการกำหนดชนิดของรถจักรและชนิดของขบวนรถ เส้นทางที่จะต้องผ่าน, พิกัดความเร็ว, การเคลื่อนตัวในสภาพทางที่มีความลาดชันและโค้งต่างๆ เพื่อตัดสินใจกำหนดน้ำหนักลากจูงให้กับรถจักรแต่ละชนิดเพื่อให้เกิดความสะดวกในการเดินรถต่อไป

2.2 ทฤษฎีสามเหลี่ยมคล้าย

ความรู้เรื่องสามเหลี่ยมคล้ายเป็นความรู้พื้นฐาน สำหรับการนำเรขาคณิต ไปใช้งานด้านต่างๆ มากมาย และยังเป็นพื้นฐานในการเข้าใจเรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติอีกด้วย

รูปที่ 2.2 ลักษณะของสามเหลี่ยมคล้าย

รูปที่ 2.2 แสดงรูปสามเหลี่ยมสามรูปคือ $\triangle ABC$, $\triangle DEF$, $\triangle XYZ$ เราจะสังเกตเห็นได้ง่ายว่า $\triangle ABC$ กับ $\triangle DEF$ มีความคล้ายคลึงกันโดยลักษณะของรูปร่าง $\triangle DEF$ เป็นเสมือนส่วนย่อยของ $\triangle ABC$ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะรูปสามเหลี่ยมทั้ง 2 มีมุมเท่ากันเป็นคู่ๆ ดังนี้

$$\angle A = \angle D$$

$$\angle B = \angle E$$

$$\angle C = \angle F$$

และความยาวด้านของรูปสามเหลี่ยมทั้ง 2 ยังได้สัดส่วนกันอีกด้วยคือ

$$\frac{AB}{DE} = \frac{BC}{EF} = \frac{CA}{FD}$$

ถ้ารูปสามเหลี่ยมสองรูปใดที่มีมุมเท่ากันเป็นคู่ๆ และความยาวด้านในลำดับเดียวกันมีสัดส่วนเดียวกันในลักษณะนี้ เราจะกล่าวว่ารูปสามเหลี่ยมสองรูปนั้นคล้ายกัน (Similar) อันที่จริง $\triangle XYZ$ ในรูปที่ 2.2 ก็คล้ายกันกับทั้ง $\triangle ABC$ และ $\triangle DEF$ ด้วยเช่นกัน หากแต่ไม่ได้จัดวางไว้ในลักษณะที่

เห็นได้ชัดเจนนัก หากเราพิจารณาเปรียบเทียบขนาดของ $\angle A, \angle B, \angle C$ กับ $\angle X, \angle Y, \angle Z$ โดยลำดับเราจะพบว่า

$$\angle A = \angle X$$

$$\angle B = \angle Y$$

$$\angle C = \angle Z$$

และเห็นได้ดด้วยว่า

$$\frac{AB}{XY} = \frac{BC}{YZ} = \frac{CA}{ZX}$$

การตรวจสอบว่ารูปสามเหลี่ยมสองรูปว่าคล้ายกันหรือไม่นั้น เราตรวจสอบเฉพาะการเท่ากันเป็นคู่ๆ ของมุมสามเหลี่ยมทั้งสองก็เป็นการเพียงพอ เพราะมีทฤษฎีบทในเรขาคณิตที่บอกให้ทราบว่ารูปสามเหลี่ยมที่มีมุมเท่ากันเป็นคู่ๆนั้น ความยาวด้านในลำดับเดียวกันก็จะอยู่ในอัตราส่วนเดียวกันด้วยโดยอัตโนมัติ

2.3 ราง

2.3.1 หน้าที่

รางนับเป็นโครงสร้างส่วนบนที่สำคัญที่สุดของทางรถไฟ ทำหน้าที่รองรับน้ำหนักของรถจักรและล้อเลื่อนที่วิ่งผ่านไปมา

2.3.2 รูปหน้าตัด (Section)

รางที่วางในทางรถไฟในปัจจุบันเป็นรางแบบฐานแบน (Flat Bottom Rails) รูปร่างของรางที่เป็นอยู่ปัจจุบันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการพิจารณาในด้านการทำหน้าที่ของราง วิธียึดเหนี่ยวรางให้ติดกับหมอนรองรางและความประหยัดวัสดุคือ เหล็กที่นำมาผลิตเป็นราง รูปหน้าตัดของรางแบ่งได้เป็น 3 ส่วนคือ

- หัวราง (Head) เป็นส่วนที่สัมผัสกับล้อรถ จะต้องมีสันรางที่สอดคล้องกับรูปร่างลักษณะ (Contour) ของล้อ
- ฐานราง (Base) เป็นส่วนที่สัมผัสและถูกยึดตรึงติดกับหมอนรองราง ฐานรางจะต้องกว้างพอที่รางจะนั่งบนหมอนได้อย่างมั่นคง และสะดวกต่อการติดตั้งเครื่องยึดเหนี่ยว
- เหวราง (Web) เป็นส่วนที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงหัวรางกับฐานรางเข้าด้วยกัน เหวรางจะต้องมีขนาดเพียงพอที่จะรับแรงดัด (Bending) แต่ต้องไม่หนาเทอะทะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 ขนาด (Size)

ขนาดรางระบุเป็นหน่วยน้ำหนักต่อ 1 หน่วยความยาว คือ ปอนด์/หลา หรือ กิโลกรัม/เมตร ขนาดรางที่เป็น กิโลกรัม/เมตร จะมีค่าประมาณครึ่งหนึ่งของขนาดรางที่เป็น ปอนด์/หลา

2.3.4 ความยาวมาตรฐาน (Standard Length)

ความยาวมาตรฐานของราง คือความยาวรางเป็นท่อนๆเมื่อยังมีได้เชื่อมติดกันเป็นรางเชื่อม มีตั้งแต่ 8 เมตรขึ้นไปจนถึง 36 เมตร

2.3.5 ส่วนผสมทางเคมี (Chemical Composition)

ส่วนผสมทางเคมีของรางขึ้นอยู่กับขนาดรางและขบวนการที่ใช้ในการผลิตเหล็กกล้าซึ่งจะนำมาจัดเป็นราง

ธาตุ (Element) ต่างๆที่ผสมอยู่ในเหล็กที่นำมาผลิตราง มีบทบาทต่อคุณสมบัติทางกายภาพ (Physical Property) ของรางดังนี้

- คาร์บอน เป็นธาตุที่สำคัญที่สุด ช่วยให้รางมีความแข็ง ทนทานต่อการขีดข่วน สามารถนำรางไปชุบให้แข็งได้ทั่วถึงตลอดทุกส่วน ธาตุคาร์บอนนี้ถ้าผสมอยู่ในอัตราค่อนข้างสูงจะทำให้รางมีความทนทานต่อการสึกหรออันเนื่องมาจากการเสียดสี (Abrasive Wear) ได้ดี แต่ถ้ามีปริมาณมากเกินไปก็จะทำให้รางเปราะ
- แมงกานีส เป็นธาตุที่สำคัญรองจากคาร์บอน ช่วยให้รางมีความเหนียว สามารถต้านทานแรงดึงได้สูง และทนทานต่อแรงกระแทก นอกจากนี้ยังเอื้ออำนวยต่อการชุบแข็งอีกด้วย
- ซิลิกอน เป็นธาตุที่ใช้เป็นตัวไล่ออกซิเจนในระหว่างขบวนการผลิตเหล็กกล้าที่จะนำมาจัดเป็นรางช่วยเพิ่มความสามารถในการต้านทานแรงดึง เอื้ออำนวยต่อการชุบแข็ง และเพิ่มคุณสมบัติทางแม่เหล็กไฟฟ้า
- กำมะถัน ธาตุนี้ถ้าผสมอยู่ในรางเล็กน้อยจะช่วยให้การรีดเหล็กกล้าเป็นรางกระทำได้ง่ายอีกทั้งการนำรางไปตัดเจาะก็กระทำได้ดีสะดวก แต่ถ้ามีอยู่มากเกินไปก็จะเป็นผลเสียในด้านการเชื่อมราง เพราะจะกระทำไม่ได้
- ฟอสฟอรัส ธาตุนี้ก็มีส่วนช่วยให้รางรีดง่ายเช่นเดียวกับกำมะถัน แต่ไม่ควรให้มีส่วนผสมเกิน 0.04 % เพราะจะทำให้รางเกิดการผุกร่อนได้ง่าย แม้อยู่ในสภาวะปกติ

2.3.6 การผลิต (Manufacture)

เหล็กกล้าที่นำมารีดเป็นรางมีขบวนการผลิตได้หลายวิธีคือ

OA = Openhearth , Acid

OB = Openhearth, Basic

BA = Bessemer, Acid

BB = Bessemer, Basic

E = Electric

O = Oxgen Blow

การผลิตเหล็กกล้าที่ทำกันมาแต่เดิมส่วนใหญ่ใช้ขบวนการ Basic Openhearth ซึ่งวิธีการโดยย่อคือนำส่วนผสมของสินแร่เหล็กและเศษเหล็กต่างๆใส่ลงไปในเตาถลุง เเผาจนกระทั่งโลหะหลอมละลายแล้วพ่นอากาศเข้าไป คาร์บอนและสิ่งแปลกปลอมต่างๆที่ปะปนอยู่ในสินแร่เหล็กจะถูกออกซิเจนในอากาศที่พ่นเข้าไปเข้าทำปฏิกิริยาด้วย เกิดเป็นกากโลหะ (Slag) ลอยฟองอยู่บนผิวหน้าของโลหะเหลว เปิดช่องที่ก้นเตาถลุงให้เหล็กเหลวไหลลงสู่ภาชนะที่เรียกว่า Ladle แล้วนำเหล็กเหลวลงไปเทลงในแบบหล่อ ซึ่งจุเหล็กได้ราว 8-10 ตัน ปล่อยให้เย็น เมื่อเหล็กแข็งตัวแล้วก็ถอดแบบออก แห้งเหล็กที่ได้ตอนนี้เรียกว่า Ingot นำ Ingot ไปใส่เตาเผาแล้วเผาจนเหล็กร้อนแดงจึงนำไปเข้าเครื่องรีดเพื่อรีดเป็นท่อนเหล็กยาว ขนาดหน้าตัดเป็น 20x20 ซม. ท่อนเหล็กที่ได้ตอนนี้เรียกว่า Bloom นำ Bloom ไปตัดออกเป็น 2 – 3 ท่อนแล้วนำไปเผาและตัดหัวตัดท้ายก่อนส่งเข้าเครื่องเพื่อรีดเป็นรางกว่าจะสำเร็จเป็นรูปร่าง เหล็กจะผ่านการรีดราว 25 ครั้งโดยเฉลี่ย

ปัจจุบันการผลิตเหล็กกล้านิยมใช้การ Oxygen Blow ซึ่งต่างจากขบวนการ Basic Openhearth ตรงที่พ่นออกซิเจนบริสุทธิ์เข้าไปแทนการพ่นอากาศ ขบวนการ Oxygen Blow มีข้อดีตรงที่ช่วยลดเวลาในการถลุงเหล็กได้มาก

การถลุงเหล็กครั้งหนึ่งๆ เรียกเป็น Charge หรือ Heat แต่ละ Charge จะได้น้ำหนักเหล็กประมาณ 80-100 ตัน การลำเลียงเหล็กเหลวในแต่ละ Charge ใส่ Ladle ไปหล่อเป็น Ingot จะแบ่งเป็น 2 ครั้ง แต่ละครั้งเรียกว่า Cast ใน Charge หนึ่งๆจะได้ Ingot 10-12 แห้ง

2.3.7 เครื่องหมายที่เอวราง (Marking)

รางทุกท่อนจะต้องมีเครื่องหมายปรากฏอยู่ที่เอวรางทั้ง 2 ด้านซึ่งปกติจะอยู่ห่างจากปลายรางทั้ง 2 ข้างประมาณ 1.50 ม. เครื่องหมายที่เอวรางดังกล่าวแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

- Rolled Mark เป็นเครื่องหมายรอยนูนที่เป็นเอวรางด้านหนึ่ง ประกอบด้วยเครื่องหมายหรือตัวอักษรตัวเลข ขนาดโตประมาณ 2 ซม. Rolled Mark เกิดขึ้นพร้อมๆกับที่รางถูกรีดออกมาซึ่งประกอบด้วย

- ชื่อ(ตัวย่อ) และ/หรือเครื่องหมายบริษัทผู้ผลิตราง
- ปีที่ผลิตเป็นเลขอารบิก
- เดือนที่ผลิตเป็นเลขโรมัน
- ขบวนการผลิต
- ลูกศรแสดงทิศทางด้านบนของ Ingot
- ชนิดของราง รางธรรมดาที่ใช้กันทั่วไปในปัจจุบันมี 2 ชนิดคือ
MM = ราง Medium Manganese
C = ราง Carbon
- ขนาดและมาตรฐานของราง
- ชื่อ(ตัวย่อ)ผู้ซื้อราง

ตัวอย่าง Rolled Mark ของรางที่ รฟท. ซื้อจากประเทศออสเตรเลีย

DO 1978 XO MM8 OA RSR

Rolled Mark ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เมื่อนำรางไปใช้งาน

- Hot Stamp เป็นเครื่องหมายรอยนูนที่เอวรางคนละด้านกับ Rolled Mark ประกอบด้วยตัวเลขและตัวอักษรขนาดโตประมาณ 1 ซม. Hot Stamp เกิดจากการใช้คนตีประทับที่เอวรางในขณะที่รางยังร้อนอยู่ ประกอบด้วย

- ตัวเลขที่บอกลำดับการถลุงเหล็ก (Charge Number)
- ตัวอักษร A,B,C,...,Z บอกลำดับรางนับจากด้านบนของ Ingot (Rail Number) A หมายถึง รางท่อนแรก Z หมายถึงรางท่อนสุดท้ายของแต่ละ Ingot
- ตัวเลขบอกเลข Ingot (Ingot Number)

ตัวอย่าง Hot Stamp

753 C 4 Hot Stamp ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในด้านการผลิตและการตรวจจับราง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.8 อายุใช้งาน (Service Life)

อายุใช้งานของรางย่อมมีผลต่อค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาทาง ตลอดจนความปลอดภัยของขบวนรถตัดปัญหาเรื่องรางชำรุด (รางหัก รางร้าว รางเป็นแผล) ออกไป อายุใช้งานของรางจะขึ้นอยู่กับอัตราการสึกของราง ซึ่งโดยทั่วไปยอมให้รางสึกได้ถึง 25 % ของพื้นที่หน้าตัดหัวราง หรือ 10 % ของพื้นที่หน้าตัดรางทั้งหมด

อัตราการสึกของรางขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

- รัศมีโค้ง (Radius of Curvature) รางที่วางในทางโค้งแคบ คือรัศมีสั้น เช่น 180-200 ม. จะสึกเร็วกว่ารางที่วางในทางโค้งรัศมี 800-1000 ม.

จากการศึกษาในสหรัฐอเมริกาได้ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการสึกของรางกับรัศมีโค้งดังนี้

$$W = K \left(1 + \frac{1764.5}{R}\right) T_a$$

ในเมื่อ W = อัตราการสึกของราง (มม.²/ปี)

T_a = น้ำหนักผ่านทาง (ล้านตันปี)

R = รัศมีโค้ง (ม.)

K = สัมประสิทธิ์ซึ่งมีค่าขึ้นอยู่กับรัศมีโค้ง (รฟท. ใช้ 1.5 มม.²/ล้านตัน

- ลาดทาง (Gradient) อัตราการสึกของรางที่วางในทางลาดลงจะมากกว่าในทางลาดขึ้น อันเป็นผลจากการลงห้ามล้อ ส่วนอัตราการสึกของรางที่วางในทางลาดขึ้นเพียงเล็กน้อย (ประมาณ 5 %) จะพอกับรางที่วางในทางราบ

จากผลการทดลองในเยอรมันได้ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการสึกของรางกับลาดทางดังนี้

$$\text{ทางลาดขึ้น } W = \frac{3400(1 + 12G)}{R - 120(1 - 4G)}$$

$$\text{ทางลาดลง } W = \frac{3400(1 + 28G)}{R - 120(1 - 8G)}$$

ในเมื่อ W = อัตราการสึกของราง. (มม.²/ตัน)

R = รัศมีโค้ง (ม.)

G = ลาดทาง

- สภาพการเดินรถ (Traffic Condition) ได้แก่ น้ำหนักผ่านทาง น้ำหนักเพลา ความเร็วและความหนาแน่นของขบวนรถ

- สภาพทาง (Track Geometry) เกี่ยวกับการบำรุงรักษาทาง อันประกอบด้วยขนาดทาง แนวทางและระดับ โดยเฉพาะระดับตามขวาง

- คุณสมบัติของเหล็กที่นำมาตีเป็นราง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อายุใช้งานของรางที่วางในทางตรงอาจคำนวณโดยใช้สูตร $T = Kg \sqrt{T_a}$

ในเมื่อ $T =$ น้ำหนักผ่านทางตลอดอายุใช้งานของราง (ล้านตัน)

$T_a =$ น้ำหนักผ่านทางต่อปี (ล้านตัน)

$g =$ ขนาดราง (ปอนด์/หลา)

$K =$ สัมประสิทธิ์ซึ่งมีค่าขึ้นอยู่กับมาตรฐานการบำรุงรักษาทางสำหรับ ทาง
ที่ได้รับการบำรุงรักษาตามปกติ $K = 1.35$

อายุใช้งาน (ปี) = T / T_a

2.3.9 รางเชื่อม (Welded Rails)

2.3.9.1 กำเนิดรางเชื่อม

เนื่องจากหัวต่อรางเป็นจุดอ่อนของทางรถไฟ ทำให้เสียค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาทางเป็นจำนวนมากค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้แก่ การอัดหินหัวต่อรางค่าใช้จ่ายในการขันสลักเกลียวต่อราง ค่าใช้จ่ายในการทำความสะอาดหัวต่อราง ฯลฯ จึงมีผู้คิดค้นกำจัดหรือลดจำนวนหัวต่อราง ด้วยการเชื่อมปลายรางมาตรฐานเข้าด้วยกัน จึงเกิดเป็นรางเชื่อมขึ้นมา

2.3.9.2 วิธีเชื่อมราง

วิธีเชื่อมรางที่นิยมใช้กันทั่วไปมี 4 แบบคือ

- วิธีเชื่อมรางแบบเทอร์มิต (Thermit Welding) เป็นวิธีเชื่อมรางที่เก่าแก่และง่ายที่สุดโดยอาศัยปฏิกิริยาทางเคมีอันเนื่องมาจากความร้อนระหว่างเหล็กออกไซด์กับอลูมิเนียม เขียนเป็นสมการเคมีได้ดังนี้

วิธีเชื่อมรางแบบเทอร์มิต เริ่มด้วยการจัดปลายรางทั้ง 2 ข้างให้เสมอกันและมีระยะห่างจากกัน ระหว่าง 8-16 มม. ประกอบแบบหล่อแล้วเผาปลายรางให้ร้อนแดง วางเบ้าบรรจุผงเชื่อมเหนือช่องว่างที่ปลายรางและจุดผงเชื่อม เมื่อผงเชื่อมเกิดปฏิกิริยาได้ที่จนหลอมละลายเป็นของเหลวแล้วก็เปิดช่องให้โลหะไหลลงสู่ช่องว่างที่ปลายราง ปล่อยให้เย็นประมาณ 10 นาทีจึงทำการสกัดโลหะส่วนเกินออก แล้วเจียรระไนให้เรียบ

วิธีเชื่อมรางแบบเทอร์มิตนี้เป็นวิธีที่ง่าย เครื่องมือที่ใช้สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก จึงเหมาะสำหรับการเชื่อมรางในทาง

- วิธีเชื่อมรางแบบประกาย (Flash-Butt Welding) เป็นวิธีเชื่อมรางโดยการเผาปลายรางด้วยไฟจนหลอมเหลวแล้วอัดปลายรางให้เชื่อมติดกันด้วยเครื่องไฮดรอลิก หลังจากนั้นจึงสกัดโลหะส่วนเกินออกและเจียรระไนให้เรียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีเชื่อมรางแบบประกายนี้เหมาะสำหรับการเชื่อมรางในโรงงาน การเชื่อมรางเป็นไปอย่างรวดเร็ว แต่ต้องลงทุนสูงเกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ

- วิธีเชื่อมรางด้วยไฟฟ้า (Electric Enclosed Welding) เป็นวิธีเชื่อมรางโดยการเผาปลายรางด้วยไฟ เช่นเดียวกับวิธีเชื่อมรางแบบประกาย ต่างกันตรงที่ไม่มีประกายไฟออกมาให้เห็น เนื่องจากมีฝาครอบปิดอยู่

วิธีเชื่อมรางด้วยไฟฟ้าใช้ได้ในการเชื่อมรางแบบประกายโดยเป็นการเชื่อมรางในโรงงาน รฟท.มีวิธีเชื่อมรางมืออยู่ 2 วิธีคือ

- 1) การเชื่อมรางในโรงงาน ใช้วิธีเชื่อมรางแบบประกายโดยเชื่อมรางมาตรฐานให้ยาวท่อนละ 144 ม. แล้วส่งไปวางในทางโดยขบวนรถบรรทุกรางเชื่อม
- 2) การเชื่อมรางในทาง ใช้วิธีเชื่อมรางแบบเทอร์มิต โดยเชื่อมรางเชื่อมซึ่งยาวท่อนละ 144 ม.ที่วางในทางแล้วให้ยาวยิ่งขึ้นโดยไม่จำกัดความยาว

2.3.10 การยึดของราง

การยึดของรางธรรมดาหรือรางที่มีความยาวมาตรฐานจะผันแปรไปตามสัมประสิทธิ์การขยายตัวของเหล็กราง ความยาวราง และอุณหภูมิรางที่เปลี่ยนแปลงไป การยึดหดของรางธรรมดานี้เป็นไปตลอดทั้งเส้น แต่ในกรณีรางเชื่อมโดยเฉพาะรางเชื่อมยาวนั้นรางมิได้ยึดหดตามแบบอย่างของรางธรรมดา คงยึดหดเฉพาะช่วงปลายรางทั้ง 2 ข้างเท่านั้น ส่วนช่วงกลางรางไม่มีการยึดหรือหดช่วงปลายรางทั้ง 2 ข้างที่เกิดการยึดหดนี้เรียกว่า ระยะยึดหด(Breathing Length) ความยาวของระยะยึดหดของรางขึ้นอยู่กับขนาดหน้าตัดของราง ระยะหมอน แรงต้านทานตามยาวของหินโรยทาง และความแตกต่างของอุณหภูมิรางขณะที่ยาวรางหรือติดตั้งเครื่องยึดเหนี่ยวรางกับอุณหภูมิรางสูงสุดหรือต่ำสุด

- รางเชื่อมสั้น หมายถึงรางที่มีความยาวไม่เกิน 2 เท่าของระยะยึดหดที่ปลายรางแต่ละข้าง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่ารางเชื่อมสั้นนั้นสั้นคือรางเชื่อมที่ยังมีการยึดหดตลอดทั้งเส้น
- รางเชื่อมยาว หมายถึงรางเชื่อมที่มีความยาวมากกว่า 2 เท่าของระยะยึดหดที่ปลายรางแต่ละข้างหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่ารางเชื่อมยาวคือรางเชื่อมที่มีก ระยะยึดหดเฉพาะช่วงปลายรางเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยะยืดหดสูงสุดเป็นเมตรที่ได้จากการคำนวณมีค่า เท่ากับขนาดตารางที่เป็น ปอนด์ต่อหลา เช่นรางเชื่อมขนาด 80 ปอนด์/หลา จะมีระยะยืดหดสูงสุด 80 ม.เป็นต้น

2.3.11 วิธีปฏิบัติต่อรางเชื่อม

เมื่ออุณหภูมิรางสูงขึ้นหรือต่ำลงจากอุณหภูมิขณะวางราง หรือติดตั้งเครื่องยืด เหนี่ยวรางก็จะทำให้รางเกิดการขยายตัวหรือหดตัว ก่อให้เกิดแรงดันหรือแรงดึงภายในราง แรงดันหรือแรงดึงนี้จะมีค่ามาก หรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความแตกต่างของอุณหภูมิ รางขณะวางรางหรือติดตั้งเครื่องยืดเหนี่ยวรางกับอุณหภูมิรางสูงสุดหรือต่ำสุดถึงอุณหภูมิ รางแตกต่างกันมากแรงดันหรือแรงดึงที่เกิดขึ้นก็ย่อมมากตามไปด้วย ฉะนั้นในการวางราง เชื่อมและการปฏิบัติงานบำรุงทางรางเชื่อมจึงจำเป็นต้องกระทำ ณ อุณหภูมิรางปานกลาง ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เกิดแรงดันหรือแรงดึงขึ้นภายในรางมากเกินไป อุณหภูมิรางปาน กลางสำหรับประเทศไทยคือ 35°C ช่วงอุณหภูมิรางปานกลางคือ $25^{\circ}\text{--}40^{\circ}$ และพิกัด อุณหภูมิรางสูงสุดคือ 55°C

2.3.12 ข้อดีข้อเสียของรางเชื่อม

รางเชื่อมมีข้อดีดังต่อไปนี้ :-

- ประหยัดเงินลงทุนค่าหัวต่อรางในทาง เพราะค่าเชื่อมรางถูกกว่าค่าเหล็กประกบ ราง+ค่าสลักเกลียวต่อราง+ค่าหมอนที่เพิ่ม ณ หัวต่อราง
- ประหยัดเงินค่าบำรุงรักษาทางได้ประมาณ 15-25% เนื่องจากไม่มีค่าใช้จ่าย เกี่ยวกับการอัดหินต่อราง ค่าใช้จ่ายในการขันสลักเกลียวต่อราง ค่าใช้จ่ายในการทำความสะอาด หัวต่อราง
- ประหยัดเงินค่าหมอนรองรางเพราะไม่ต้องใช้หมอนหัวต่อ
- ประหยัดเงินค่าซื้อราง เพราะเมื่อปลายรางที่เป็นหัวต่อรางชำรุดก็สามารถตัด ส่วนที่ชำรุดออก แล้วนำส่วนดีที่เหลือมาเชื่อมต่อเข้าด้วยกันเป็นรางเชื่อมใช้งานได้ต่อไป อีกหรือในกรณีที่รางเป็นแผลหรือเกิดรอยชำรุดในเนื้อรางซึ่งตามปกติจะ ต้องถอดรางนั้น ออกจากทาง ก็สามารถนำมาตัดส่วนชำรุดออกเอาแต่ส่วนที่ดีอยู่มาเชื่อมต่อกันช่วยให้ราง นั้นใช้งานในทางได้ต่อไปอีกเป็นการประหยัดเงินค่ารางเนื่องจากสามารถใช้รางได้คุ้มค่า
- ยืดอายุการใช้งานของราง เนื่องจากไม่มีปัญหาเกี่ยวกับปลายรางแบน
- ปัญหาเรื่องรางเดินจะลดลงหรือหมดไป
- ทางโค้งที่วางรางเชื่อมรูปโค้งจะเรียบสม่ำเสมอไม่เป็นแ่งมุมหรือหักเป็นข้อคอก ตรงหัวต่อราง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การก่อวินาศกรรมกับรางกระทำได้ยากขึ้นเมื่อไม่มีหัวต่อราง
 - ลดการสึกหรอของรถจักรและล้อเลื่อนอันเนื่องมาจากแรงกระแทกบริเวณหัวต่อรางช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษารถจักรและล้อเลื่อน
 - ขบวนรถวิ่งได้เรียบและเร็วขึ้น ในขณะที่เสียงดังรบกวนก็น้อยลง เป็นการเพิ่มความสบายแก่ผู้โดยสาร
- รางเชื่อมมีข้อเสียดังต่อไปนี้
- ในกรณีที่เกิดรางหักหรือรางชำรุดการเปลี่ยนรางกระทำได้ลำบากกว่าเมื่อเป็นรางมาตรฐาน
 - การเคลื่อนย้ายรางยาวๆ จำเป็นต้องมีขบวนรถสำหรับบรรทุกรางเชื่อมโดยเฉพาะ
 - มีข้อจำกัดในการทำงานบำรุงรักษาซึ่งไม่อาจดำเนินการได้ทุกกาลเวลาเหมือนกับทางที่วางรางมาตรฐาน ต้องรอเวลาให้อุณหภูมิรางอยู่ในช่วงอุณหภูมิรางปานกลาง
 - การวางรางเชื่อมกระทำไม่ได้สะดวกเหมือนกับวางรางมาตรฐาน เนื่องจากมีข้อจำกัดเกี่ยวกับดินคันทาง สะพาน ทางโค้งและอื่นๆ
 - การบำรุงรักษาทางรางเชื่อมต้องการความเอาใจใส่ดูแลมากกว่าทางรางมาตรฐานโดยเฉพาะแนวทาง ระดับทาง ความแข็งแรงของเครื่องประกอบราง และเครื่องยึดเหนี่ยวราง
 - การตัดรางเชื่อมต้องใช้แรงงานมากกว่าการตัดรางมาตรฐาน และต้องกระทำในช่วงอุณหภูมิรางปานกลาง
 - ในวันที่อากาศร้อนจัดหรือเย็นจัดผิดปกติ ทางรางเชื่อมต้องได้รับความสนใจตรวจตราเป็นพิเศษ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับหัวต่อราง แนวราง

2.3.13 การคำนวณหาช่องว่างหัวต่อราง

ในการวางรางหากเว้นช่องระหว่างปลายรางที่หัวต่อราง (Rail Gap) ไว้แคบเกินไปเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้นรางจะขยายตัวจนปลายรางยันกัน แรงดันที่เกิดขึ้นย่อมทำให้รางคดและถ้าหากแรงต้านทานด้านของหินโรยทางไม่เพียงพอรางก็จะเกิดอาการหงิกงอ (Rail Kink) เป็นอันตรายต่อขบวนรถที่บังเอิญผ่านมาในขณะนั้น ในทางตรงกันข้ามหากเว้นช่องว่างระหว่างปลายรางไว้ห่างมากเกินไป เวลาขบวนรถผ่านไปมาล้อรถจะกระแทกบริเวณหัวต่อรางทำให้ปลายรางแบน (Rail End Batter) เมื่อหัวต่อรางถูกล้อกระแทกนานๆ เข้าอาจทำให้เหล็กประกบรางหรือรางบริเวณหัวต่อรางร้าวหรือหักได้ นอกจากนี้ในฤดูหนาวเมื่อรางหดตัวก็จะมีแรงดึงสลักเกลียวต่อราง อันอาจทำให้สลักเกลียวต่อรางคดงอหรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขาดได้ ด้วยเหตุนี้การเว้นช่องว่างระหว่างปลายทางรางให้พอเหมาะพอควรเมื่อวางครั้งแรกจึงเป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม

ในกรณีที่รางถูกปล่อยให้ยืดหดได้โดยอิสระ ความยาวรางจะเปลี่ยนแปลงไปเท่ากับ 1.15×10^{-5} (ค่าสัมประสิทธิ์การขยายตัวตามเส้น-Coefficient of Linear Expansion) ของความยาวรางเมื่ออุณหภูมิรางเปลี่ยนแปลงไป 1°C

นั่นคือ $\Delta L = 1.15 \times 10^{-5} (\Delta t)$ ต่อความยาวราง 1 หน่วย

ΔL = ความยาวรางที่เปลี่ยนแปลงไป

Δt = อุณหภูมิรางที่แตกต่างไปจากอุณหภูมิรางขณะวางราง ($^\circ\text{C}$)

โดยที่รางที่วางอยู่ในทางถูกตรึงด้วยเครื่องยึดเหนี่ยวราง จึงยืดหดไม่สะดวกก่อให้เกิดความเค้นขึ้นภายในราง (Internal Stress หรือ Temperature Stress) ความเค้นที่เกิดขึ้นนี้มีค่าเท่ากับความเครียด (Strain) คูณกับ E ซึ่งเป็น Modulus of Elasticity ของเหล็กที่ใช้ทำรางมีค่าเท่ากับ 2.15×10^6 กก./ซม.²

นั่นคือ $S = \Delta L \times E$

หรือ $\Delta L = \frac{S}{E} = \frac{S}{2.15 \times 10^6}$

ถ้าการยืดหดของรางอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิถูกต้านทานด้วยแรงยึดเหนี่ยวจากเครื่องยึดเหนี่ยวราง ย่อมได้ $\Delta L = \Delta L'$

หรือ $1.15 \times 10^{-5} (\Delta t) = \frac{S}{2.15 \times 10^6}$

ความเค้นที่เกิดขึ้นภายในราง, $S = 24.7 (\Delta t)$

แรงที่เกิดขึ้นภายในราง, $F = 24.7 A (\Delta t)$

โดยที่ A = พื้นที่หน้าตัดรางเป็น ซม.² และ F มีหน่วยเป็น กก.

- ช่องว่างหัวต่อรางสำหรับรางมาตรฐาน ในการคำนวณหาช่องว่างหัวต่อรางสำหรับรางมาตรฐานจะไม่คำนึงถึงแรงยึดเหนี่ยวจากเครื่องยึดเหนี่ยวรางโดยถือว่ารางสามารถยืดหดได้โดยอิสระ ดังนั้นจึงสามารถคำนวณความยาวรางที่เปลี่ยนแปลงไปได้จากสูตร

$$\Delta L = 1.15 \times 10^{-5} L (\Delta t)$$

ในเมื่อ ΔL = ความยาวรางที่เปลี่ยนแปลงไป (ซม.)

L = ความยาวราง ณ อุณหภูมิรางขณะวางราง(ซม.)

Δt = อุณหภูมิรางที่แตกต่างไปจากอุณหภูมิรางขณะวางราง($^\circ\text{C}$)

- ช่องว่างหัวต่อรางสำหรับรางเชื่อมจำเป็นต้องทราบระยะยืดหด (Breathing Length) ที่ปลายรางเชื่อมเสียก่อน ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้ L = ระยะเวลายืดหด (ซม.)

N = จำนวนหมอนในช่วงระยะ L ซึ่งได้รับการใส่สมอกันวางเดิน หรือติดตั้งเครื่องยืดเหนียววางแบบสปริงไว้อย่างเพียงพอ

T = แรงต้านทานตามยาวของหมอนวาง (กก./หมอน/วาง)

A = พื้นที่หน้าตัดของวาง (ซม.)

E = Modulus of Elasticity ของวาง (กก./ซม.²)

A = ระยะหมอนรองวาง (ซม.)

F = แรงที่เกิดขึ้นภายในวางเมื่ออุณหภูมิวางเปลี่ยนแปลง (Temperature Force) กก.

โดยที่แรงที่เกิดขึ้นภายในวางเมื่ออุณหภูมิเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะทำให้วางยืดหดถูกหักล้างด้วยแรงต้านจากเครื่องยืดเหนียววางหรือแรงต้านอันเนื่องมาจากการใส่สมอกันวางเดิน แรงต้านดังกล่าวมีค่าเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จาก 0 ที่ปลายวางจนเท่ากับ NT ที่ระยะ L วัดจากปลายวางเข้ามาทั้ง 2 ข้างส่วนบริเวณกลางท่อนวางไม่มีการยืดหดเพราะแรงที่เกิดขึ้นภายในวางได้หักล้างกันเองจนหมดไป ดังนั้นวางย่อมยืดหดมากที่สุดตรงปลายวาง อัตราการยืดหดจะลดลงตามระยะห่างจากปลายวางจนกระทั่งเป็น 0 ณ จุดที่อยู่ห่างจากปลายวางเป็นระยะ L กรณีเช่นนี้จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อ

$$NT = F$$

$$\text{จาก } F = 24.7A(\Delta t)$$

$$\therefore N = \frac{24.7A(\Delta t)}{T}$$

$$\text{ระยะยืดหด } L = Na = \frac{24.7A(\Delta t)}{T}$$

ในกรณีที่ $a = 65$ ซม. และ $T = 200$ กก./หมอน/วาง

$$L = \frac{24.7 \times 65A(\Delta t)}{200} = 8A(\Delta t)$$

เนื่องจากการยืดหดของวางมีค่ามากที่สุดที่ปลายวางแล้วค่อยๆลดลงๆจนเป็น 0 ที่ระยะ L วัดจากปลายวางดังนั้นความยาววางที่เปลี่ยนแปลงไปในช่วงระยะ L คือ ΔL ย่อมมีค่าดังนี้

$$\Delta L = 1.15 \times 10^{-5} \left(\frac{L}{2}\right)(\Delta t)$$

$$\Delta L = 4.6 \times 10^{-5} A(\Delta t)^2$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางเชื่อมรางโดยเฉพาะรางเชื่อมยาวควรกระทำเมื่ออุณหภูมิรางใกล้เคียงอุณหภูมิรางปานกลางนั่นคือระหว่าง 30°C - 40°C โดยเว้นช่องว่างหัวต่อรางไว้ 9-10 มม. เมื่อวางรางเชื่อมแล้วจำเป็นต้องใส่สมอกันรางเดิน หรือตอกตะปูสปริงโดยเร็วที่สุด ระยะเวลาที่ต้องใส่สมอกันรางเดิน หรือตอกตะปูสปริงวัดจากปลายรางทั้ง 2 ข้างสำหรับรางเชื่อมควรยาวเท่ากับระยะยึดหดสูงสุดซึ่งมีค่าเป็นเมตรเท่ากับขนาดของรางเป็นปอนด์/หลาโดยประมาณ เช่น 80 เมตรสำหรับรางขนาด 80 ปอนด์/หลาเป็นต้น หมอนทุกท่อนที่อยู่ในระยะยึดหดจะต้องได้รับการใส่สมอกันรางเดินหรือตอกตะปูสปริง ส่วนบริเวณกลางท่อนรางอาจใส่หมอนเว้น 2 หรือ 3 หมอนแล้วแต่ความเหมาะสมสำหรับรางเชื่อมสั้นอาจใส่สมอกันรางเดิน หรือตอกตะปูสปริงหมอนเว้นหมอน การใส่สมอกันรางเดินหรือตอกตะปูสปริงให้เริ่มจากกลางท่อนรางไปหาปลายราง อุณหภูมิรางขณะใส่สมอกันรางเดินหรือตอกตะปูสปริงควรใกล้เคียงกับอุณหภูมิรางปานกลาง เช่นเดียวกับอุณหภูมิรางขณะวางราง

2.3.14 เครื่องประกอบราง(Rail Accessories)

เครื่องประกอบรางได้แก่

- เหล็กประกบราง(Fish Plates)

เหล็กประกบรางทำหน้าที่เชื่อมต่อปลายรางของราง 2 ท่อนเข้าด้วยกันเหล็กประกบรางแบบที่ใช้กันมาแต่เดิมส่วนใหญ่เป็นแบบมีเชิงรูปร่างคล้ายเหล็กฉาบ ต่อมาหันมานิยมใช้แบบไม่มีเชิงกันมากขึ้นโดยเฉพาะเมื่อใช้กับรางเชื่อมเหล็กประกบราง ที่นิยมใช้ กันส่วนใหญ่มีรูสลักเกลียว 4 รู การใช้เหล็กประกบรางนี้ในวันจะลดน้อยลง เนื่องจากมีการใช้งานเชื่อมเพิ่มมากขึ้นเป็นผลให้จำนวนหัวต่อรางลดลง

- สลักเกลียวต่อราง (Fishbolts)

สลักเกลียวต่อรางทำหน้าที่ยึดเหล็กประกบรางทั้ง 2 ข้างให้แนบสนิทกับหัวรางและฐานราง

- แหวนสปริง (Spring Washers)

แหวนสปริงทำหน้าที่ยันระหว่างแป้นเกลียวกับเหล็กประกบรางเพื่อช่วยให้สลักเกลียวบังคับเหล็กประกบรางให้แน่นตั้งอยู่เสมอ บางแห่งอาจใช้แหวนธรรมดาแทนแหวนสปริง

2.4 ขนาดของทาง

- 2.4.1 ขนาดของทาง หรือต่อไปจะเรียกสั้นๆว่า "ขนาดทาง" คือ ระยะระหว่างริมรางในของสันราง ซึ่งมีจุดวัดอยู่ต่ำกว่าระดับสันรางลงมา 14 มิลลิเมตร ทางตรงต้องมีขนาดทางเท่ากับ 1,000 มิลลิเมตรเป็นมาตรฐาน
- 2.4.2 ทางโค้งแคบซึ่งมีรัศมีน้อยกว่า 400 เมตรลงมา จะต้องขยายขนาดทางโค้งออกไปเล็กน้อย คือเผื่อระยะไว้ระหว่างรางกับครีบล้อ เพื่อให้ล้อเคลื่อนตัวได้สะดวกและป้องกันมิให้ครีบล้อเบียดรางจนเกินควร ดังต่อไปนี้:-

ตารางที่ 2.3 แสดงค่ารัศมีโค้งกับค่าขยายขนาดทาง

รัศมีโค้ง (ม.)	ค่าขยายขนาดทาง (มม.)
150	20
156	20
180	18
200	17
225	17
250	14
300	11
400	8
500	5
600	4
มากกว่า 600	0

- 2.4.3 ในกรณีที่มีการขยายขนาดทาง อาจจะใช้รางกันทางด้านรางต่ำหรือรางในด้วยก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากวิศวกรใหญ่ฝ่ายการช่างโยธา
- 2.4.4 สำหรับประแจแต่ละแบบ ให้มีการขยายขนาดทางตามทีระบุไว้ในแผนผังของประแจแบบนั้นๆ
- 2.4.5 ในการวัดสอบขนาดทาง ต้องระมัดระวัง และวางเครื่องวัดขนาดทางให้แนบกับรางและได้ฉากกับรางอย่างถูกต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.4.6 ในขณะที่ทำการปรับขนาดทาง บางครั้งจำเป็นต้องถอนตะปูรางและถอดเครื่องยึดเหนี่ยวรางอย่างอื่น ออกเป็นระยะทางยาว ก็ให้สามารถกระทำต่อเมื่อรางเส้นหลักได้มีการซ่อมเครื่องยึดเหนี่ยวรางตรึงแน่นดีแล้ว และขณะเมื่อจะถึงเวลาขบวนรถผ่านทางตอนนั้น จะต้องตรึงตะปูรางที่ด้านตรงข้ามไว้อย่างน้อย 1 หมอน เว้น 1 หมอน ไว้เป็นการชั่วคราว
- 2.4.7 ในการวางรางใหม่หรือเปลี่ยนรางเป็นหน้า ขนาดทางในทางตรงต้องให้ได้ 1,000 มิลลิเมตรพอดี

2.5 ทางโค้ง

- 2.5.1 การวางรางในของทางโค้ง จะใช้รางที่สั้นกว่ารางธรรมดาเพื่อพยายามรักษาหัวต่อรางให้ตรงกัน ส่วนที่สั้นลงกว่ารางธรรมดาคำนวณได้จากสูตร

$$D = LG/R \text{ (โดยประมาณ)}$$

ในเมื่อ $D =$ ส่วนที่สั้นลง (เมตร)

$L =$ ความยาวของรางนอก (เมตร)

$G =$ ขนาดทาง (เมตร)

$R =$ รัศมี (เมตร)

- 2.5.2 รางสั้นนั้นใช้เป็นรางในของโค้ง คละกันไปกับรางขนาดยาวธรรมดาเพื่อให้หัวต่อรางได้ฉาก ขนาดความยาวของรางสั้นที่มีใช้อยู่ขณะนี้ คือ

ขนาด 7.96 เมตร สำหรับใช้กับรางยาว 8.00 เมตร

ขนาด 8.94 เมตร สำหรับใช้กับรางยาว 9.00 เมตร

ขนาด 11.93 เมตร สำหรับใช้กับรางยาว 12.00 เมตร

ขนาด 17.90 เมตร สำหรับใช้กับรางยาว 18.00 เมตร

การวางรางในทางโค้ง ห้ามมิให้มีหัวต่อเอียงกันเกินกว่า 5 เซนติเมตร ตาราง 2.3 แสดงอัตราส่วนของรางสั้นที่ต้องใช้สำหรับโค้งต่างๆกัน

ตาราง 2.3 แสดงอัตราส่วนของรางสั้นสำหรับรางในของโค้ง

รัศมี (m)	จำนวนใน100ช่อง		จำนวนใน100ช่อง		จำนวนใน100ช่อง		จำนวนใน100ช่อง	
	ราง 8.0 m	ราง 7.96 m	ราง 9.0 m	ราง 8.96 m	ราง 12.0 m	ราง 11.93 m	ราง 18.0 m	ราง 17.9 m
180	0	100	15	85	3	97	0	100
200	0	100	24	76	13	87	9	91
250	19	81	39	61	30	70	27	73
300	33	67	50	50	42	58	39	61
400	50	50	62	38	57	43	55	45
500	60	40	70	30	66	34	64	36
600	67	33	75	25	71	29	70	30
800	75	25	81	19	79	21	77	23
1000	80	20	85	15	83	17	82	18
1500	87	13	90	10	89	11	88	12
2000	90	10	93	7	91	9	91	9

ตาราง 2.4 เวอร์ไซน์ เป็นมิลลิเมตร

รัศมี (m)	ชยา (หรือความชยา) เป็นเมตร								
	8	9	10	12	16	18	20	24	36
180	44	56	69	100	178	225	278	400	900
200	40	51	63	90	160	202	250	360	810
250	32	41	50	72	128	162	200	288	648
300	27	34	42	60	107	135	167	240	540
400	20	25	31	45	80	101	125	180	405
500	16	20	25	36	64	81	100	144	324
600	13	17	21	30	53	67	83	120	270
800	10	13	16	23	40	51	62	90	203
1000	8	10	13	18	32	40	50	72	162
1500	5	7	8	12	21	27	33	48	108
2000	4	5	6	9	16	20	25	36	81

2.3.1 รัศมีความโค้งคำนวณได้จากสูตร

$$R = C^2/8V \text{ (ค่าโดยประมาณ)}$$

ในเมื่อ $R =$ รัศมี (เมตร)

$V =$ เวอร์ไซน์ หรือ ระยะค้ำตรงกลาง (เมตร)

$C =$ ชยา หรือ ระยะช่วงราง (เมตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.4 เวกอร์ไชน์หรือระยะค้ำตรงกลางสำหรับโค้งรัศมีต่างๆ และความยาวรางต่างๆกัน ในตาราง 3.4 หรือโดยคำนวณจากสูตร $V=C^2/8R$ (ค่าโดยประมาณ)

2.6 ค่ายกโค้ง (Cant)

2.6.1 ค่ายกโค้ง (หรือส่วนสูงของรางนอกกว่ารางใน) คือปริมาณที่ต้องยกรางนอกของทางโค้งขึ้น เพื่อให้รางทั้งสองข้างรับความดันเท่าๆกัน ค่ายกโค้งขึ้นอยู่กับรัศมีทางโค้งและความเร็วขบวนรถ ค่ายกโค้งมีพิกัดกำหนดไว้สูงสุดไม่เกิน 90 มิลลิเมตร

2.6.2 ค่ายกโค้ง ที่สมดุลกับความเร็ขบวนรถ เรียกว่า “ค่ายกโค้งตามทฤษฎี (Equilibrium Cant)” คำนวณได้จากสูตร

$$h = GV^2/gR$$

ซึ่งอาจถอดออกมาเป็นสูตร สำหรับใช้ได้สะดวกในทางปฏิบัติ คือ

$$h = 8.338V^2/R$$

ในเมื่อ $h =$ ค่ายกโค้งตามทฤษฎี (มิลลิเมตร)

$G =$ ระยะระหว่างศูนย์กลางราง (1.06 เมตร)

$V =$ ความเร็วของขบวนรถซึ่งทางการกำหนด (กม./ชม.)

$R =$ รัศมีความโค้ง (เมตร)

$g =$ กราวิตี (Gravity) = 9.81 เมตร/วินาที²

2.6.3 เนื่องจากขบวนรถที่วิ่งเป็นประจำในทางโค้งแต่ละแห่ง มิได้ใช้ความเร็วสูงสุดเท่าที่ทางการกำหนดและเครื่องวัดความเร็วรถที่ติดอยู่กับรถจักรอาจคลาดเคลื่อนได้ในทางปฏิบัติจึงกำหนด “ค่ายกโค้งจริง” ไว้เพียง 2 ใน 3 ของ “ค่ายกโค้งตามทฤษฎี” โดยเผื่อความเร็วที่ใช้ในสูตรไว้ 5 กม./ชม. ฉะนั้น

$$\text{ค่ายกโค้งจริง } h = 2/3 \text{ ของ } (8.338(V+5)^2)/R$$

$$\text{หรือ } h = 5.5587 (V+5)^2/R$$

และเพื่อความสะดวกในทางปฏิบัติ จึงกำหนดให้ใช้ “ค่ายกโค้งจริง” เป็นตัวเลขที่หารด้วย 5 ลงตัว

2.6.4 ค่ายกโค้งสูงสุด (Maximum Cant) กำหนดให้ยกโค้งได้สูงสุดไม่เกิน 90 มิลลิเมตร ไม่ว่าจะโค้งนั้นจะมีรัศมีเท่าไร

2.6.5 ในการคำนวณหาอัตราความเร็วสูงสุดที่สามารถจะอนุญาตให้ขบวนรถวิ่งผ่านทางโค้งได้ให้นำเอาส่วนขนาดของการยกโค้งที่กำหนดให้มีได้สูงสุด คือ 50 มิลลิเมตร มาบวกกับค่ายกโค้งจริงของโค้งนั้นๆ แล้วคำนวณหาความเร็วสูงสุดได้จากสูตร

$$V_{\max} = \sqrt{(h + 50)R/8.338}$$

2.6.6 ในทางโค้งที่ขบวนรถผ่านด้วยความเร็วไม่เกิน 30 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ไม่จำเป็นต้องยกรางนอกให้สูงกว่ารางใน เช่นในประแจ หรือโค้งท้ายประแจในย่านสถานี และสามารถคำนวณหาความเร็วสูงสุดที่สามารถจะอนุญาตให้ขบวนรถวิ่งผ่านทางโค้งที่ไม่มีการยกโค้งได้ ตามสูตรในข้อ 2.6.5 ข้างต้นโดย h มีค่า = 0 ม.ม.

2.6.7 ส่วนเกินของค้ายกโค้ง (Cant Excess) คือค้ายกโค้งจริงในทางที่มากกว่าค้ายกโค้งที่สมดุลย์กับความเร็วของขบวนรถที่วิ่งผ่านทางโค้งนั้นๆ ค้ายกโค้ง ถ้ายกไว้สูงมากเกินไปอาจทำให้รางและครีบล้อสึกหรือเร็วขึ้น หรืออาจเป็นเหตุให้ล้อนำด้านนอกของรถบีกัดกรางได้ง่ายขึ้น และยุ่งยากแก่การลดค้ายกโค้งในโค้งต่อหรือโค้งกลับ นอกจากนั้นยังทำให้รางในของโค้งต้องรับน้ำหนักขบวนรถมากกว่าปกติ จนหัวรางสึกแบนเร็วมาก

2.6.8 ในทางปฏิบัติ การยกโค้งให้ยกรางนอกขึ้นสูงกว่ารางในของโค้ง สำหรับรัศมีของโค้งและความเร็วต่างๆ กัน ของขบวนรถ

2.6.9 โดยทั่วไปในทางโค้ง การให้ความสำคัญแก่ค้ายกโค้งมากกว่าระดับตามยาว เพราะค้ายกโค้งที่ไม่สม่ำเสมอทำให้ค่าความคลาดเคลื่อนของระดับตามขวางและทวิสทีในโค้งผิดจากค่ามาตรฐานมากอาจจะทำให้รถตกกรางได้ง่าย โดยเฉพาะในโค้งต่อ

2.6.10 สำหรับในทางโค้งที่นำเอาส่วนขนาดของค้ายกโค้งมาใช้เต็มทีนั้น ให้หมั่นตรวจสอบค้ายกโค้งจริงในทางอยู่เสมอและควรรีบทำการซ่อมฉุกเฉินทันทีที่ตรวจพบว่าระดับตามขวางและ/หรือทวิสทีมีค่าความคลาดเคลื่อนสูงถึงพิกัดใช้งานไม่ควรปล่อยไว้ เพราะจะทำให้ทางเสียเพิ่มเร็วมากขึ้นจนอาจจะเป็นอันตราย

2.6.11 โค้งทุกโค้งที่ขบวนรถใช้ความเร็วผ่านโค้งนั้นเกินกว่า 30 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ต้องใส่โค้งต่อเชื่อมระหว่างทางตรงกับโค้งกลมทั้งสองปลายของโค้ง

ถ้าการยกรางในขึ้นจนได้ระดับตามยาวที่ต้องการ ณ จุดใด เป็นเหตุให้ต้องลดระดับรางนอก ลงเพื่อให้ได้ เท่ากับค้ายกโค้งที่ถูกต้อง ควรปรับแก้การยกรางในเพียงขึ้นอีก จนสามารถยกรางนอกขึ้นเพื่อปรับระดับตามขวางได้ ในการนี้จำเป็นต้องยอมให้ระดับตามยาว และระดับตามขวางผิดพลาด จากค่ามาตรฐานได้บ้าง แต่ไม่ควรเกินพิกัดหลังซ่อมที่กำหนดไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

ในบทนี้เป็น การคำนวณเกี่ยวกับความเร็วของขบวนรถไฟและจำนวนของโบกี้ที่หัวรถจักรสามารถฉุดลากได้โดยจะแยกพิจารณาเป็น 2 กรณีคือ

3.1 คำนวณหาจำนวนโบกี้ของ รถโดยสาร (Passenger Train) ,รถเสีบียง (Freight Train) ในกรณีที่ ขบวนรถแล่น ณ ความเร็วใดความเร็วหนึ่ง

3.2 คำนวณหาความเร็วสูงสุดที่รถไฟสามารถแล่นได้ เมื่อกำหนดจำนวนโบกี้

3.1 คำนวณหาจำนวนโบกี้ของ รถโดยสาร (Passenger Train) ,รถเสีบียง (Freight Train) ในกรณีที่ ขบวนรถแล่น ณ ความเร็วใดความเร็วหนึ่ง

ข้อจำกัด

- TYPE OF LOCOMOTIVE (ALSTHOM)
- LOCOMOTIVE WEIGHT $W_L = 86.5$ tons
- MAX RPM 1420 POWER 95 %
- ADHESIVE EFFECTIVE $\mu = 30$ %
- ในการหาน้ำหนักลากจูง (T_L) จะหา ณ ที่ความลาดชันมากที่สุดที่ขบวนรถนั้นแล่นผ่าน (%)

รูปที่ 3.1 Data Flow Diagram แสดงการคำนวณหาจำนวนโบกี้

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

ใช้ทฤษฎีสามเหลี่ยมคล้ายในการคำนวณหาระยะยกได้สูงสุดที่รางสามารถทำได้ เทียบกับรางที่มีขนาดความกว้างมาตรฐาน 1 เมตร มีระยะยกสูงสุด 90 มิลลิเมตร จะได้

$$\frac{h}{L} = \frac{90}{1000}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

ใช้ทฤษฎีสามเหลี่ยมคล้ายในการคำนวณหาระยะยกได้สูงสุดที่รางสามารถทำได้ เทียบกับรางที่มีขนาดความกว้างมาตรฐาน 1 เมตร มีระยะยกสูงสุด 90 มิลลิเมตร จะได้

$$\frac{h}{L} = \frac{90}{1000}$$

เมื่อ h = ระยะยกสูงสุดที่สามารถยกได้ของรางที่มีขนาดกว้าง L (mm.)

L = ขนาดความกว้างของราง (mm.)

หมายเหตุ ค่า L สามารถระบุได้ตั้งแต่ 500-2,000 mm.

คำนวณหาความเร็วสูงสุดของขบวนรถที่รางสามารถรองรับได้ จากสูตร

$$h = \frac{5.5587(V+5)^2}{R}$$

เมื่อ h = ระยะยกสูงสุดของราง (mm.)

V = ความเร็วสูงสุดที่รางสามารถรองรับได้ (Km/hr)

R = รัศมีโค้ง (m.)

คำนวณหาน้ำหนักลากจูงของขบวนรถ จากสูตร

$$T_L = \frac{(T_E - (W_L (R_L + R_G + R_C)))}{\left\{ \begin{array}{l} R_{PC} \\ R_{PC} \end{array} \right\} + R_G + R_C}$$

เมื่อ T_L = น้ำหนักลากจูง (Trailing Load) (tons)

R_L = ความต้านทานที่เกิดขึ้นในขณะที่ยานยนต์เคลื่อนที่ ณ ความเร็วต่างๆ (Locomotive Rolling Resistance) (Kg/ton)

$$= 2.5 + 0.0004v^2 + 0.003v^2 \left(\frac{A_F}{W_L} \right)$$

R_{PC} = ความต้านทานที่เกิดขึ้นเมื่อขบวนรถเคลื่อนที่ ณ ความเร็วต่างๆ โดยที่ขบวนรถเป็นประเภทรถโดยสาร (Passenger Car Rolling Resistance) (Kg/ton)

$$= 1.56 + 0.0075v + 0.0003v^2$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

R_{FC} = ความต้านทานที่เกิดขึ้นเมื่อขบวนรถเคลื่อนที่ ณ ความเร็วต่าง ๆ โดย
ขบวนรถเป็นประเภท รถเสปียง (Freight Car Rolling Resistance)
(Kg/ton)

$$= 2.6 + .0003v^2$$

R_G = ความต้านทานในการขึ้นทางลาดชัน (Gradient Resistance) (Kg/ton)

R_C = ความต้านทานของโค้ง (Curve Resistance) (Kg/ton)

(การรถไฟแห่งประเทศไทยกำหนดให้ $R_C = 1$ Kg/ton ตลอดเส้นทาง)

T_E = แรงฉุดลากที่เกิดที่ล้อกำลัง (Track in Effort) (Kg)

W_L = น้ำหนักของหัวรถจักร (tons)

เมื่อต้องการคำนวณหาจำนวนโบกี้ (ประเภทรถโดยสาร,รถเสปียง) ที่หัวรถจักรฉุดลาก ณ
ความเร็วใด ๆ ขั้นตอนการคำนวณเป็นดังนี้

1. เมื่อทราบว่เส้นทางที่ขบวนรถนั้นแล่นผ่าน มีความลาดชันมากที่สุดเท่าใด นั่นคือทำให้
เรารู้ค่า R_G (Gradient Resistance) สาเหตุที่ต้องนำความลาดชันที่มากที่สุดมา
คำนวณหาน้ำหนักฉุดลาก (Trailing Load) เพราะการที่จะหาจำนวนโบกี้ ที่หัวรถจักร
สามารถฉุดลากได้นั้นต้องคำนึงถึงกรณีที่ขบวนรถขึ้นทางลาดชัน แล้วสามารถฉุดลาก
จำนวนโบกี้เหล่านั้นได้อย่างปลอดภัย
2. เมื่อทราบเส้นทางที่ผ่าน และกำหนดความกว้างของรางแล้วจะสามารถคำนวณหา
ความเร็วสูงสุดที่รางสามารถรองรับได้ จากสูตรทั้ง 2 ดังนี้

$$\frac{h}{L} = \frac{90}{1,000}$$

$$h = \frac{5.5587(V+5)^2}{R}$$

3. ระบุความเร็วที่ต้องการ โดยความเร็วต้องไม่เกินความเร็วสูงสุดที่รางสามารถรองรับได้
ก็จะสามารถหาค่า

- R_L

- R_{PC}

- R_{FC}

- T_E

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

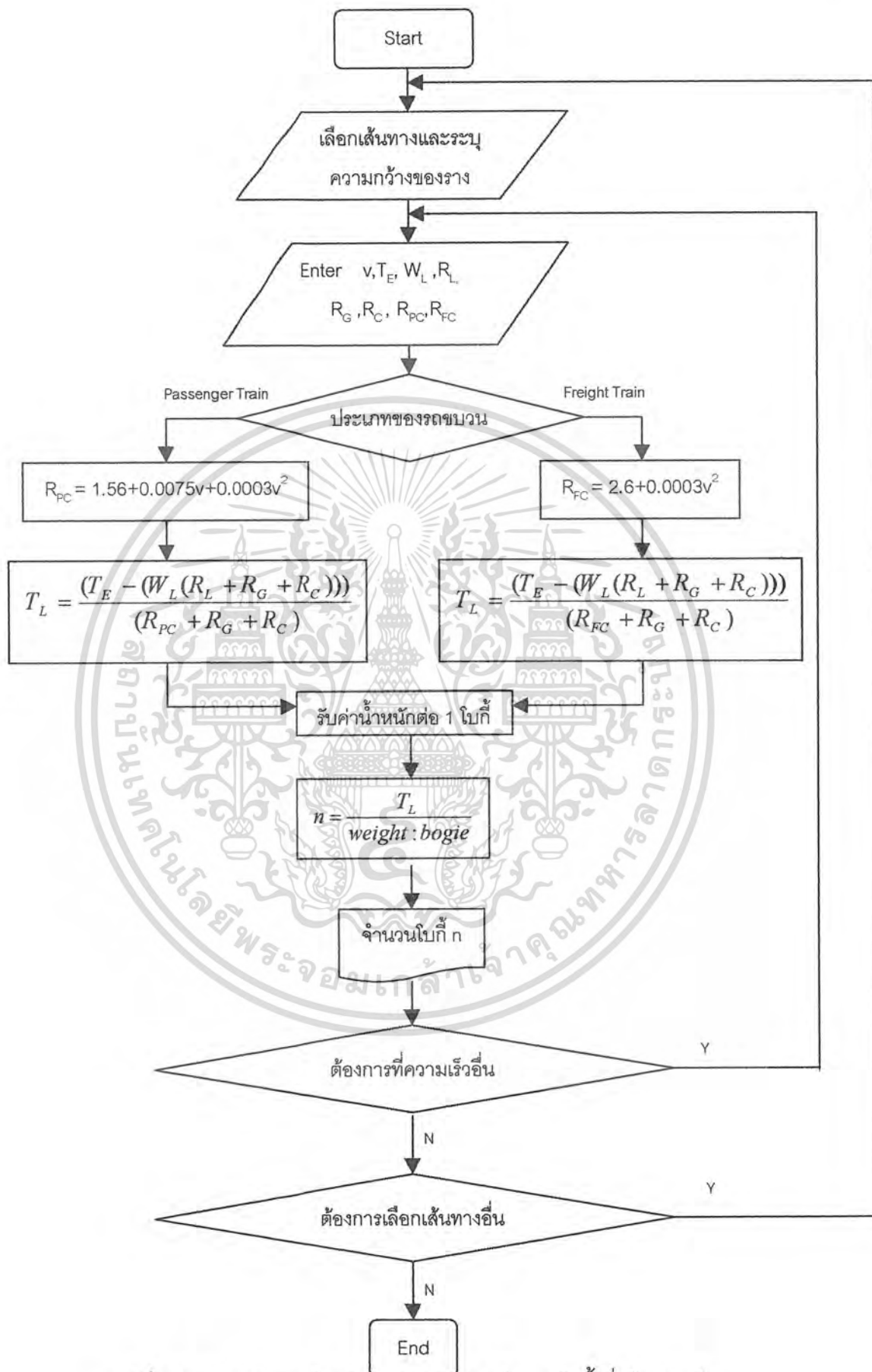
4. เมื่อทราบค่าต่างๆครบแล้ว ก็จะสามารถหาน้ำหนักลากจูง T_L ได้จากสูตร

$$T_L = \frac{(T_E - (W_L(R_L + R_G + R_C)))}{\left\{ \begin{array}{l} R_{PC} \\ R_{PC} \end{array} \right\} + R_G + R_C}$$

5. เมื่อคำนวณหา T_L เรียบร้อยแล้ว นั่นก็หมายความว่า หัวรถจักรนี้ สามารถลากจูง ขบวนรถ (โบกี้) ได้เท่ากับค่า T_L (tons)
6. เมื่อต้องการทราบจำนวนโบกี้ที่หัวรถจักรสามารถขูดลากได้ ต้องทราบก่อนว่า น้ำหนัก ต่อ 1 โบกี้ ของรถโดยสาร, รถเสบียง เป็นเท่าไร ดังนั้นจะสามารถคำนวณหาจำนวน ของโบกี้ได้จาก

$$\text{จำนวนโบกี้} = (T_L / \text{น้ำหนักต่อ 1 โบกี้}) \quad (\text{หน่วยเป็น คัน})$$

รูปที่ 3.2 Flow Chart สำหรับการคำนวณหาจำนวนโบกี้เมื่อรู้ความเร็ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า Track in Effort (T_E) กับ Speed (V)

V Km/hr	T_E Kg
0	23513
5	23513
10	23513
15	23513
20	23513
25	17575
30	14250
35	12398
40	10925
45	9833
50	8835
55	8123
60	7458
65	6935
70	6508
75	6128
80	5748
85	5415
90	5083

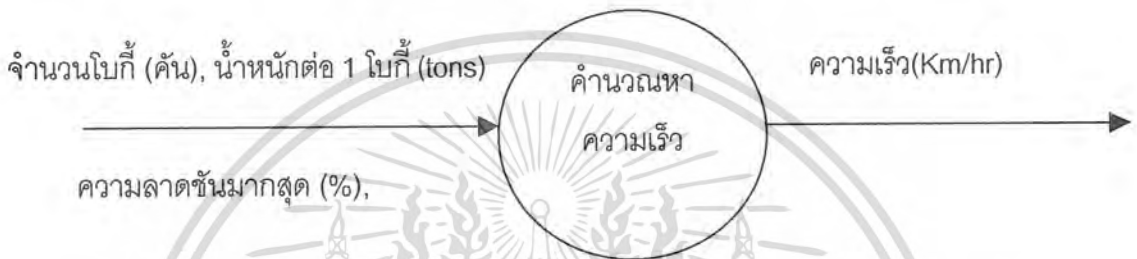
T_E = Track in Effort (Kg)

V = Speed (Km/hr)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 คำนวณหาความเร็วสูงสุดที่รถไฟสามารถแล่นได้ เมื่อกำหนดจำนวนโบกี้ ข้อจำกัด

- TYPE OF LOCOMOTIVE (ALSTHOM)
- LOCOMOTIVE WEIGHT (W_L) = 86.5 tons
- MAX RPM 1420 POWER 95%
- ADHESIVE EFFECTIVE (μ) = 30%

รูปที่ 3.2 Data Flow Diagram แสดงการคำนวณหาความเร็ว

ขั้นตอนการคำนวณเป็นดังนี้

1. เมื่อทราบน้ำหนักต่อ 1 โบกี้ และทราบจำนวนโบกี้แล้ว ดังนั้น น้ำหนักทั้งหมดขบวนรถที่หัวรถจักรต้องลากจูง = น้ำหนักต่อ 1 โบกี้ \times จำนวนโบกี้ (tons)
2. เมื่อทราบน้ำหนัก ของทั้งหมดที่หัวรถจักรต้องลากจูง นั่นก็คือ ทราบค่า T_L นั่นเอง
3. จากสูตร T_L

$$T_L = \frac{(T_E - (W_L (R_L + R_G + R_C)))}{\left\{ \begin{array}{l} R_{PC} \\ R_{FC} \end{array} \right\} + R_G + R_C}$$

โดยที่ T_E, R_L, R_{PC}, R_{FC} มีความสัมพันธ์กับค่า v ดังนั้นเมื่อทราบค่า T_L ที่คำนวณได้จากข้อ 2. ก็จะสามารถหาค่า v ออกมาได้ ซึ่งค่า v ที่ออกมานี้เป็นความเร็วสูงสุดที่ขบวนรถสามารถแล่นได้เมื่อกำหนด จำนวนโบกี้ใดๆลงไป

4. คำนวณความเร็วสูงสุดที่รางสามารถรองรับได้ จากสูตร

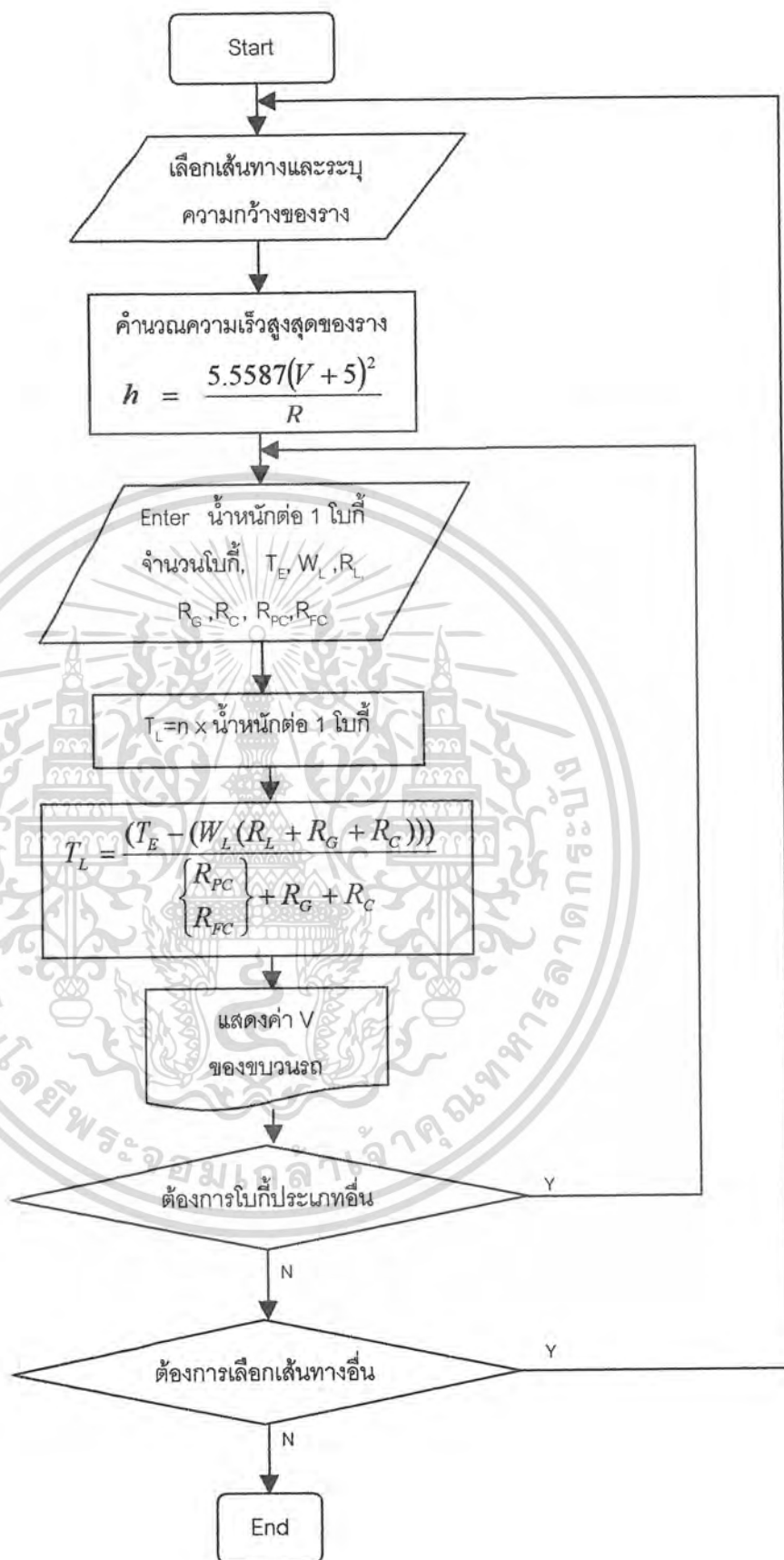
$$\frac{h}{L} = \frac{90}{1,000}$$

$$h = \frac{5.5587(V + 5)^2}{R}$$

5. เปรียบเทียบค่าความเร็วสูงสุดที่ได้จากความสามารถของรางและความเร็วสูงสุดที่ได้จากกำลังของหัวรถจักร เลือกค่าที่น้อยกว่ามาเป็นความเร็วสูงสุดของขบวนรถที่แล่นได้โดยปลอดภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.4 Flow Chart สำหรับการคำนวณหาความเร็วเมื่อทราบจำนวนโบกี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า Trailing Load (T_L) กับ Track in Effort (T_E)

T_L							T_E
0%	5%	10%	15%	20%	25%	30%	Kg
2853	1722	1220	936	753	626	532	23513
8909	2995	1773	1245	950	762	632	23513
8708	2971	1764	1240	947	761	631	23513
8468	2942	1753	1235	944	758	629	23513
8191	2906	1740	1228	940	755	627	23513
5878	2119	1267	889	677	540	445	17575
4555	1674	1000	699	528	419	342	14250
3778	1419	848	591	445	351	285	12398
3164	1215	727	505	379	297	239	10925
2699	1061	636	441	329	257	205	9833
2292	923	554	383	283	219	174	8835
1988	820	494	340	251	192	151	8123
1719	726	438	300	220	167	130	7458
1503	650	393	269	196	147	113	6935
1325	586	355	242	175	131	100	6508
1171	530	322	219	157	116	87	6128
1028	475	289	196	139	102	75	5748
906	427	260	175	123	89	64	5415
794	381	232	155	108	76	53	5083

V = Speed (Km/hr)

T_L = Trailing Load (tons)

T_E = Track in Effort (Kg)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การพัฒนาโปรแกรม

จากการศึกษาค้นคว้าโครงร่างปัญหาพิเศษเรื่องการจำลองขนาดรางและโบกี้รถไฟเพื่อหาความเร็วสูงสุด จากเงื่อนไขต่างๆ โดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ ซึ่งได้นำเสนอในรูปแบบฐานข้อมูล พร้อมทั้งเป็นโปรแกรมที่แสดงรูปแบบจำลองต่างๆ ของรถไฟ สำหรับผู้ที่มีความสนใจสามารถใช้โปรแกรมนี้คำนวณได้ เนื่องจากว่าคณะผู้จัดทำได้สร้างเป็นหน้าจอการคำนวณที่มีรูปแบบง่ายต่อการใช้งาน

โครงงานนี้ได้รวบรวมข้อมูลจากหลายฝ่ายทั้งที่เป็นเอกสารอ้างอิง ข้อมูลการค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ต และการสัมภาษณ์จากคณะวิศวกรฝ่ายต่างๆ ของการรถไฟแห่งประเทศไทย แต่กระนั้นการศึกษาโครงงานนี้ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลในระยะเวลาที่จำกัด และเนื่องจากข้อมูลเป็นไฟล์ที่มีขนาดใหญ่ อาจทำให้เกิดปัญหาและข้อผิดพลาดบางประการได้

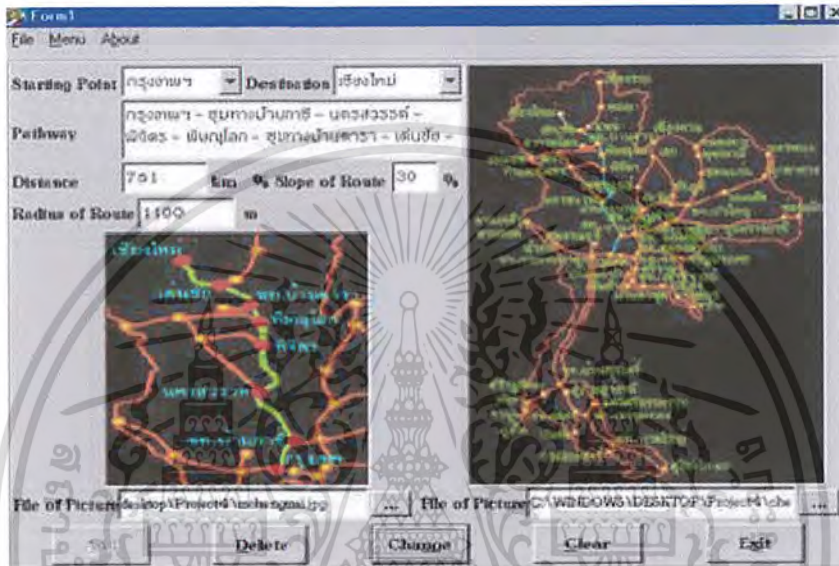
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 ลักษณะการทำงานของโปรแกรม

เมื่อทำการเริ่มต้นการทำงานของโปรแกรม จะต้องทำการเลือกเมนูการทำงานจากเมนูบาร์ ได้แก่ เมนู File , Menu หรือ About เมนูใดเมนูหนึ่ง

ในที่นี้จะเริ่มต้นกล่าวถึงเมนู File เป็นลำดับแรก เมื่อทำการคลิกเลือกเมนู File จะปรากฏเมนูย่อย 5 เมนู ได้แก่ เมนูย่อย Map , Rail , Locomotive , Bogie และ Exit

4.1.1 เมื่อทำการคลิกเลือกเมนูย่อย Map โปรแกรมจะแสดงหน้าจอการทำงาน ดังรูป 4.1

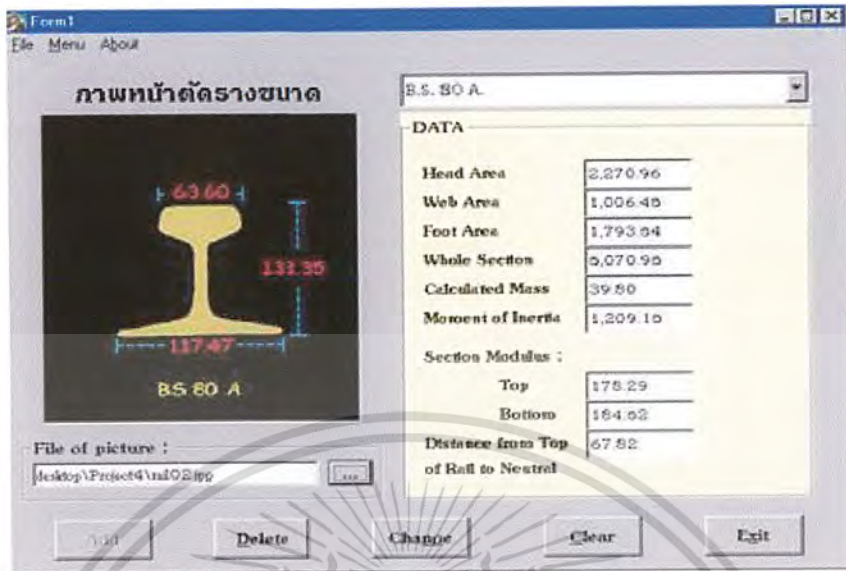
รูปที่ 4.1 แสดงหน้าจอการทำงานที่เกี่ยวกับเส้นทาง

รายละเอียดการทำงานของเมนูย่อย Map มีดังนี้

1. ทำการระบุสถานีต้นทาง และสถานีปลายทางเพื่อเลือกเส้นทาง
2. โปรแกรมจะทำการสืบค้นฐานข้อมูลจากสถานีต้นทางและปลายทางที่ระบุไว้ในข้อ 1 ถ้าพบเส้นทางดังกล่าวในฐานข้อมูล โปรแกรมจะแสดงรายละเอียดอื่นๆ ของเส้นทางนั้นๆ ถ้าไม่พบข้ามไปทำข้อ 4
3. สามารถคลิกปุ่ม Delete เพื่อทำการยกเลิกเส้นทางนี้ออกจากฐานข้อมูล หรือคลิกปุ่ม Change เพื่อทำการปรับปรุงรายละเอียดของเส้นทางนี้ในฐานข้อมูล
4. ทำการใส่รายละเอียดต่างๆ ของเส้นทางนั้นให้ครบ เพื่อนำไปเก็บเป็นฐานข้อมูล แล้วคลิกปุ่ม Add เพื่อทำการเพิ่มเส้นทางนี้ในฐานข้อมูล
5. คลิกปุ่ม Clear เมื่อต้องการสืบค้นเส้นทางอื่น
6. คลิกปุ่ม Exit เมื่อต้องการออกจากการทำงานของโปรแกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 เมื่อทำการคลิกเลือกเมนูย่อย Rail โปรแกรมจะแสดงหน้าจอการทำงาน ดังรูป 4.2

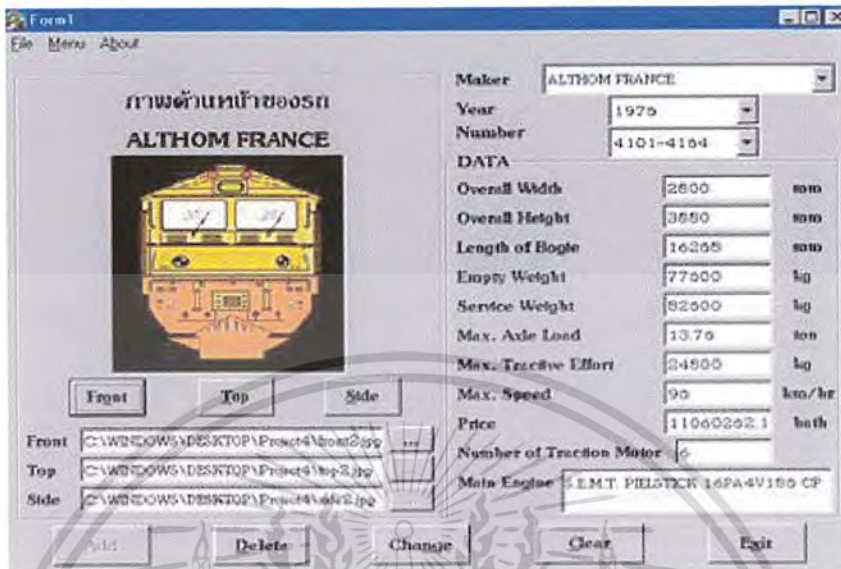

รูปที่ 4.2 แสดงหน้าจอการทำงานที่เกี่ยวข้องกับราง

รายละเอียดการทำงานของเมนูย่อย Rail มีดังนี้

1. ทำการระบุขนาดราง
2. โปรแกรมจะทำการสืบค้นฐานข้อมูลจากขนาดของรางที่ระบุไว้ในข้อ 1 ถ้าพบรางขนาดดังกล่าวในฐานข้อมูล โปรแกรมจะแสดงรายละเอียดอื่นๆ ของรางนั้นๆ ถ้าไม่พบข้ามไปทำข้อ 4
3. สามารถคลิกปุ่ม Delete เพื่อทำการยกเลิกรางขนาดที่ระบุออกจากฐานข้อมูล หรือคลิกปุ่ม Change เพื่อทำการปรับปรุงรายละเอียดของรางขนาดที่ระบุในฐานข้อมูล
4. ทำการใส่รายละเอียดต่างๆ ของรางขนาดที่ระบุ ให้ครบ เพื่อนำไปเก็บเป็นฐานข้อมูล แล้วคลิกปุ่ม Add เพื่อทำการเพิ่มขนาดรางนั้นๆ ในฐานข้อมูล
5. คลิกปุ่ม Clear เมื่อต้องการสืบค้นรางขนาดอื่นๆ
6. คลิกปุ่ม Exit เมื่อต้องการออกจากการทำงานของโปรแกรม

4.1.3 เมื่อทำการคลิกเลือกเมนูย่อย Locomotive โปรแกรมจะแสดงหน้าจอการทำงาน ดังรูป 4.3

รูปที่ 4.3 แสดงหน้าจอการทำงานที่เกี่ยวข้องกับหัวรถจักร

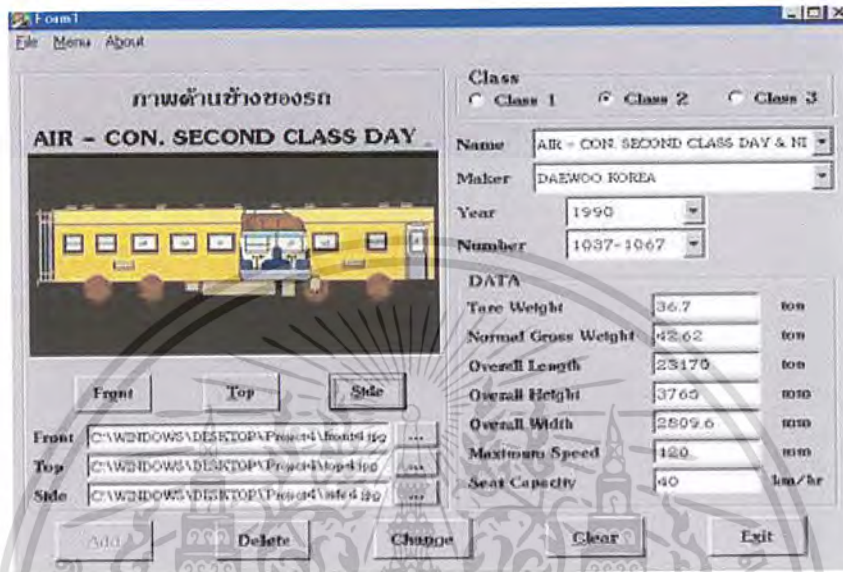
รายละเอียดการทำงานของเมนูย่อย Locomotive มีดังนี้

1. ทำการระบุชื่อบริษัทหรือประเทศของผู้ผลิต, ปีที่เริ่มใช้และหมายเลขรถของหัวรถจักร
2. โปรแกรมจะทำการสืบค้นฐานข้อมูลจากชื่อบริษัทหรือประเทศของผู้ผลิต, ปีที่เริ่มใช้ และ หมายเลขรถที่ระบุไว้ในข้อ 1 ถ้าพบในฐานข้อมูล โปรแกรมจะแสดงรายละเอียดอื่นๆ ของหัวรถจักรนั้นๆ ถ้าไม่พบข้ามไปทำข้อ 4
3. สามารถคลิกปุ่ม Delete เพื่อทำการยกเลิกหัวรถจักรที่ระบุออกจากฐานข้อมูล หรือคลิกปุ่ม Change เพื่อทำการปรับปรุงรายละเอียดของหัวรถจักรที่ระบุในฐานข้อมูล
4. ทำการใส่รายละเอียดต่างๆ ของหัวรถจักรที่ระบุ ให้ครบ เพื่อนำไปเก็บเป็นฐานข้อมูล แล้วคลิกปุ่ม Add เพื่อทำการเพิ่มหัวรถจักรนั้นๆ ในฐานข้อมูล
5. คลิกปุ่ม Clear เมื่อต้องการสืบค้นหัวรถจักรอื่นๆ
6. คลิกปุ่ม Exit เมื่อต้องการออกจากการทำงานของโปรแกรม

4.1.4 เมื่อทำการคลิกเลือกเมนูย่อย Bogie แล้ว จะต้องเลือกระหว่าง Passenger และ Freight

4.1.4.1 เมื่อเลือกคลิก Passenger แล้ว โปรแกรมจะแสดงหน้าจอการทำงานดังรูป

4.4

รูปที่ 4.4 แสดงหน้าจอการทำงานที่เกี่ยวกับรถโดยสาร (Passenger Train)

รายละเอียดการทำงานของเมนูย่อย Passenger มีดังนี้

1. ทำการระบุชั้น , ชื่อโบกี้โดยสาร , ชื่อบริษัทหรือประเทศของผู้ผลิต , ปีที่เริ่มใช้และหมายเลขโบกี้ของโบกี้โดยสาร
2. โปรแกรมจะทำการสืบค้นฐานข้อมูลจากชั้น , ชื่อโบกี้โดยสาร , ชื่อบริษัทหรือประเทศของผู้ผลิต, ปีที่เริ่มใช้ หมายเลขโบกี้ของโบกี้โดยสาร ที่ระบุไว้ในข้อ 1 ถ้าพบในฐานข้อมูล โปรแกรมจะแสดงรายละเอียดอื่นๆ ของโบกี้โดยสารนั้นๆ ถ้าไม่พบข้ามไปทำข้อ 4
3. สามารถคลิกปุ่ม Delete เพื่อทำการยกเลิกโบกี้โดยสารที่ระบุออกจากฐานข้อมูล หรือคลิกปุ่ม Change เพื่อทำการปรับปรุงรายละเอียดของโบกี้โดยสารที่ระบุในฐานข้อมูล
4. ทำการใส่รายละเอียดต่างๆ ของโบกี้โดยสารที่ระบุให้ครบ เพื่อนำไปเก็บเป็นฐานข้อมูล แล้วคลิกปุ่ม Add เพื่อทำการเพิ่มโบกี้โดยสารนั้นๆ ในฐานข้อมูล
5. คลิกปุ่ม Clear เมื่อต้องการสืบค้นโบกี้โดยสารอื่นๆ
6. คลิกปุ่ม Exit เมื่อต้องการออกจากการทำงานของโปรแกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4.2 เมื่อเลือกคลิก Freight แล้ว โปรแกรมจะแสดงหน้าจอการทำงานดังรูป 4.5

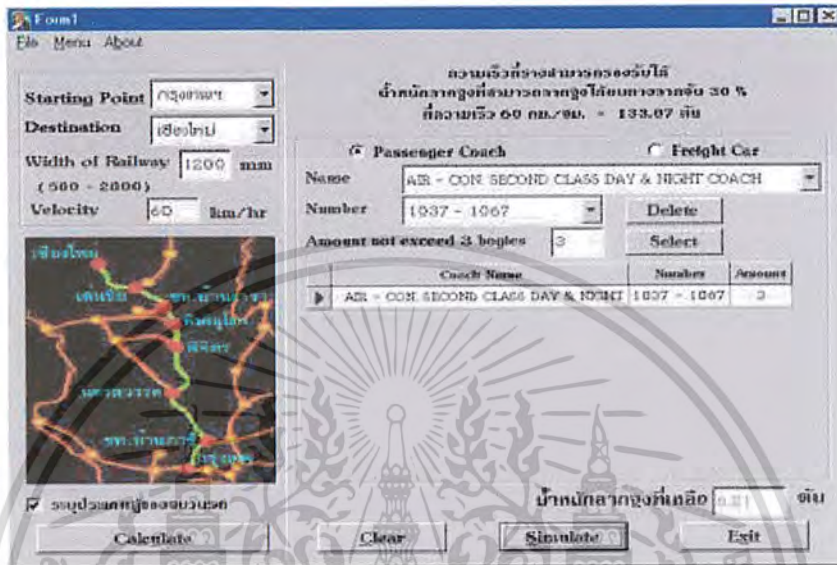
รูปที่ 4.5 แสดงหน้าจอการทำงานที่เกี่ยวกับรถเสียบึง (Freight Train)

รายละเอียดการทำงานของเมนูย่อย Freight มีดังนี้

1. ทำการระบุชื่อโบกี้เสียบึง , ชื่อบริษัทหรือประเทศของผู้ผลิต , ปีที่เริ่มใช้และหมายเลขโบกี้ของโบกี้เสียบึง
2. โปรแกรมจะทำการสืบค้นฐานข้อมูลจากชื่อโบกี้โบกี้เสียบึง , ชื่อบริษัทหรือประเทศของผู้ผลิต, ปีที่เริ่มใช้ และหมายเลขโบกี้ของโบกี้เสียบึงที่ระบุไว้ในข้อ 1 ถ้าพบในฐานข้อมูล โปรแกรมจะแสดงรายละเอียดอื่นๆ ของโบกี้เสียบึงนั้นๆ ถ้าไม่พบข้ามไปทำข้อ 4
3. สามารถคลิกปุ่ม Delete เพื่อทำการยกเลิกโบกี้เสียบึงที่ระบุออกจากฐานข้อมูล หรือคลิกปุ่ม Change เพื่อทำการปรับปรุงรายละเอียดของโบกี้เสียบึงที่ระบุในฐานข้อมูล
4. ทำการใส่รายละเอียดต่างๆ ของโบกี้เสียบึงที่ระบุให้ครบ เพื่อนำไปเก็บเป็นฐานข้อมูล แล้วคลิกปุ่ม Add เพื่อทำการเพิ่มโบกี้เสียบึงนั้นๆ ในฐานข้อมูล
5. คลิกปุ่ม Clear เมื่อต้องการสืบค้นโบกี้เสียบึงอื่นๆ
6. คลิกปุ่ม Exit เมื่อต้องการออกจากการทำงานของโปรแกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.5 เมื่อทำการคลิกเลือกเมนูย่อย Exit แล้ว โปรแกรมจะสิ้นสุดการทำงาน
 ในลำดับต่อไปจะกล่าวถึงเมนู Menu เมื่อทำการคลิกเลือกเมนู Menu จะปรากฏเมนูย่อย
 2 เมนู ได้แก่ เมนูย่อย Weight และ Velocity
 เมื่อเลือกคลิก Weight แล้วจะปรากฏหน้าจอ ดังรูปที่ 4.6

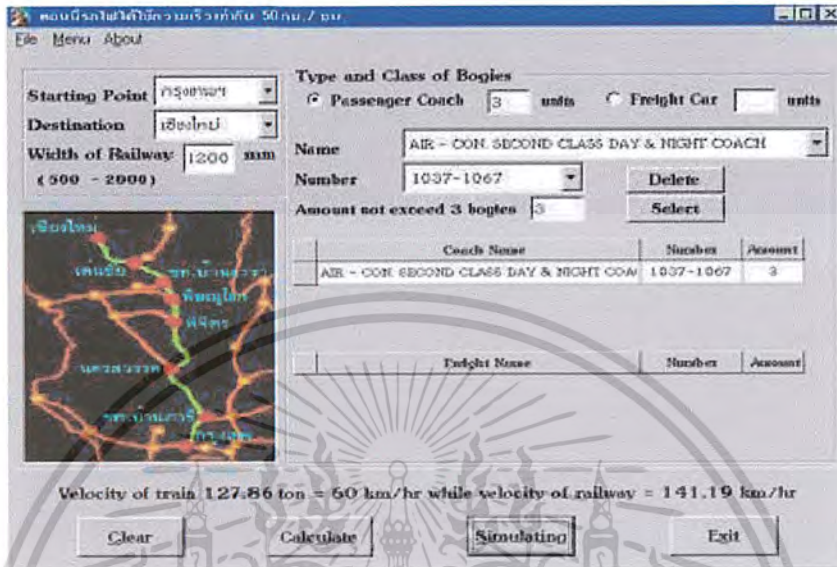
รูปที่ 4.6 แสดงหน้าจอการทำงานที่เกี่ยวกับการคำนวณหาจำนวนโบกี้

รายละเอียดการทำงานของเมนูย่อย Weight มีดังนี้

1. ระบุเส้นทาง , ขนาดความกว้างของราง และความเร็วที่ต้องการ
2. คลิกปุ่ม Calculate โปรแกรมจะทำการคำนวณหาจำนวนน้ำหนักลากจูงที่สามารถลากจูงได้ตามความเร็วที่กำหนด
3. ถ้าไม่เลือก “ระบุประเภทตู้ของขบวนรถ” โปรแกรมจะแสดงน้ำหนักลากจูงทั้งหมดที่หัวรถจักรสามารถลากจูงได้ และสิ้นสุดการคำนวณ
4. ถ้าเลือก “ระบุประเภทตู้ของขบวนรถ” เพื่อกำหนดจำนวนโบกี้ของขบวนรถ ซึ่งจะต้องมีค่าน้ำหนักรวมทั้งหมดไม่เกิน น้ำหนักลากจูงที่ขบวนรถสามารถลากจูงได้
5. นำค่าจำนวนโบกี้ที่ได้จากข้อ 4 มาแสดงภาพจำลอง โดยการคลิกปุ่ม Simulate
6. จบการคำนวณ
7. คลิกปุ่ม Clear เพื่อทำการคำนวณครั้งต่อไป
8. คลิกปุ่ม Exit เพื่อออกจากโปรแกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อเลือกคลิก Velocity แล้วจะปรากฏหน้าจอ ดังรูปที่ 4.7

รูปที่ 4.7 แสดงหน้าจอการทำงานที่เกี่ยวกับการคำนวณหาความเร็ว

รายละเอียดการทำงานของเมนูย่อย Velocity มีดังนี้

1. ระบุเส้นทาง , ขนาดความกว้างของราง , กำหนดจำนวนโบกี้ตามประเภทของโบกี้โดยระบุชื่อและหมายเลขโบกี้ จะแสดงการเลือกผ่านตาราง
2. คลิกปุ่ม Calculate โปรแกรมจะทำการคำนวณหาค่าความเร็วสูงสุดซึ่งแปรตามกำลังของหัวรถจักรและขนาดความกว้างของรางที่สามารถน้ำหนักลากจูงน้ำหนักที่ต้องการได้อย่างปลอดภัย
3. นำค่าความเร็วที่ได้จากข้อ 2 มาแสดงภาพจำลอง โดยการคลิกปุ่ม Simulate
4. จบการคำนวณ
5. คลิกปุ่ม Clear เพื่อทำการคำนวณครั้งต่อไป
6. คลิกปุ่ม Exit เพื่อออกจากโปรแกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ภาพจำลองการเคลื่อนที่ของขบวนรถที่ได้จากโปรแกรม

จากการทำงานใน 4.1 สามารถจำลองการเคลื่อนที่ของขบวนรถ ได้ดังรูปที่ 4.8

รูปที่ 4.8 แสดงภาพเคลื่อนไหวของขบวนรถ

เมื่อทำการคลิกปุ่ม Close โปรแกรมจะสิ้นสุดการจำลองการเคลื่อนที่

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สำหรับโครงสร้างปัญหาพิเศษ การจำลองขนาดของรางและโบกี้รถไฟ เพื่อหาความเร็วสูงสุด เนื่องจากหัวใจหลักของปัญหาพิเศษเรื่องนี้ อยู่ที่ตรงที่การคำนวณ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กรณีใหญ่ๆ คือ กรณีแรกเป็นการคำนวณหาจำนวนโบกี้ ในกรณีที่ขบวนรถแล่น ณ. ความเร็วใด ความเร็วหนึ่ง ส่วนกรณีที่สองเป็นการคำนวณหาความเร็วสูงสุดที่รถไฟสามารถแล่นได้ เมื่อกำหนดจำนวนโบกี้ ซึ่งทั้ง 2 กรณีมีรายละเอียดดังนี้

กรณีแรกต้องการคำนวณหาจำนวนโบกี้ โดยกำหนดความเร็วที่ต้องการเข้าไป แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นการที่รถไฟจะวิ่งไปบนรางได้โดยปลอดภัย จะมีปัจจัยอยู่อย่างหนึ่งที่ต้องพิจารณาคือ ต้องเป็นความเร็วที่รางสามารถรองรับได้ ดังนั้นก่อนอื่นเราต้องคำนวณความเร็วสูงสุดที่รางสามารถรองรับได้ จากนั้นถึงจะมาคำนวณความเร็วเนื่องจากหัวรถจักรและขบวนรถ เมื่อเราได้ความเร็วมา 2 ค่า จะต้องพิจารณาว่าความเร็วตัวไหนน้อยกว่า เอาตัวนั้นมาเป็นคำตอบ สาเหตุก็ดังกล่าวมาแล้ว คือ ต้องเป็นความเร็วที่รางสามารถรองรับได้ จึงจะทำให้ขบวนรถไฟที่แล่นมีความปลอดภัย

จากผลการทดลองกรณีแรก พบว่า

น้ำหนักที่ลากจูงได้ จะแปรผกผันกับความเร็ว ซึ่งความเร็วจะแปรผันตามกับขนาดความกว้างของรางและกำลังของหัวรถจักร

กรณีที่สอง ต้องการคำนวณหาความเร็วสูงสุด เมื่อกำหนดจำนวนโบกี้, ชนิดของขบวนรถ ซึ่งในกรณีนี้ก่อนอื่นต้องคำนวณหาน้ำหนักขูดลากก่อน จากนั้นถึงจะคำนวณหาความเร็วสูงสุดได้ เพราะน้ำหนักขูดลากมีความสัมพันธ์กับความเร็ว ดังสมการในบทที่ 3 แต่ทั้งนี้ความเร็วที่คำนวณออกมาได้ จะเป็นความเร็วเนื่องจากหัวรถจักรและขบวนรถ เพราะฉะนั้นจึงต้องคำนวณหาความเร็วสูงสุดที่รางสามารถรองรับได้ แล้วถึงจะนำมาเปรียบเทียบเอาค่าที่น้อยกว่า จึงจะทำให้ขบวนรถไฟที่แล่นมีความปลอดภัย

จากผลการทดลองกรณีที่สอง พบว่า

ความเร็วที่คำนวณได้จะแปรผกผันกับน้ำหนักที่ลากจูง

ในการทำปัญหาพิเศษเรื่องนี้ได้พบปัญหาบางประการดังนี้

1. ในการหาค่า Track in effort (T_E) เนื่องจาก Track in effort มีความสัมพันธ์กับความเร็ว แต่จากการค้นคว้าพบว่า การรถไฟแห่งประเทศไทย ใช้เป็นกราฟซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า Track in effort กับความเร็ว ดังนั้นค่าต่างๆ ที่คำนวณออกมานั้น อาจจะมีผิดพลาดไปจากความเป็นจริงเล็กน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ในการใส่ค่าจำนวนโบบี้ในกรณีที่สองนั้น พบว่าจำนวนโบบี้ที่ใส่เข้าไปยังคงจำกัดแค่ 20 โบบี้ ซึ่งทำให้โปรแกรมนั้นมีข้อจำกัดเกินไป
3. ในการแสดงภาพเคลื่อนไหวนั้น ภาพที่แสดงยังคงมีการกระตุกอยู่อันเนื่องมาจากขนาดของภาพที่ใช้แสดงนั้นมีขนาดใหญ่เกินไป

ข้อเสนอแนะต่างๆ สำหรับผู้ที่สนใจดังนี้

1. ผู้ศึกษาหรือผู้สนใจควรจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ของสมการทางคณิตศาสตร์ต่างๆ เพื่อช่วยให้เข้าใจในการคำนวณยิ่งขึ้น
2. เนื่องจากข้อมูลบางส่วนของปัญหาพิเศษเรื่องนี้เป็นรูปภาพและตารางซึ่งใช้หน่วยความจำมากเพราะฉะนั้นจึงควรใช้คอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อลดการเกิดปัญหาเมื่อทำการจัดเก็บหรือเรียกใช้ข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดความกว้างของรางที่มีใช้ในการรถไฟทั่วโลก

IMPERIAL	METRIC	USED IN
7ft 0 $\frac{1}{4}$ in	2140mm	(UK - Brunei Old Great Western Railway)
6ft 4 $\frac{3}{8}$ in	1945mm	Netherlands - Old Dutch State Railway 1839-1855
6ft	1829mm	(USA - Old Erie, Oregon, some Southern lines)
5ft 8 $\frac{1}{2}$ in	1740mm	(USA - Gulala R, CA)
5ft 6in	1676mm	India, Pakistan, Bangladesh, Sri Lanka, Spain, Portugal, Argentina (some old US lines), modern Bart system in San Francisco, Chile
5ft 3in	1600mm	Australia - VLine and AN, Ireland, Brazil (Tasmania and New Zealand - in early days)
5ft	1524mm	(UK - Braithwaite's Eastern Counties Railway), USSR, Finland, Mongolia, (Manchuria), (old USA)
4ft 10 $\frac{7}{8}$ in	1495mm	Toronto, Canada including the subway
4ft 8 $\frac{1}{2}$ in Standard Gauge	1435mm	Standard Gauge. UK, Western Europe, USA, Canada, Mexico, Australia - VLine, SRA-NSW, AN, Westrail, QR-Interstate, Argentina, Spain, Turkey, Iran, Iraq, Saudi Arabia, Syria, Peru, Uruguay, Paraguay, both Korea's, China, Japan (Chinkansen), Egypt, Algeria, Morocco, Tunisia, New Zealand (early days), South Africa (early days)
4ft	1219mm	(Scotland) Glasgow Underground, (Wales - mines), Spain
3ft 6in Cape Gauge	1067mm	Southern Africa: South Africa, Botswana, Zimbabwe, Zambia, Angola, Mozambique, Malawi (formerly Nyasaland), Tanzania (Tazara link), Nigeria, Sudan, Ghana, Philippines, Japan-main JR system, Taiwan, Indonesia, Ecuador, Canada, Sweden, Norway, (UK mine lines), Australia-Queensland, AN, esp. Tasrail, Westrail, Victoria-Bellarine Peninsula, NSW-Lithgow Zig Zag, (NT-old North Australia and old Chan Lines), (India 1865-68)
3ft 5 $\frac{1}{4}$ in Arabian Gauge	1050mm	Algeria, Syria, Lebanon, Jordan, (Saudi Arabia pre-1917), Dahomey. Known as the Arabian gauge.
3ft 3 $\frac{3}{8}$ in Metre Gauge	1000mm	India, Pakistan, Bangladesh, Myanmar (formerly Burma), Malaysia incl. Borneo, Thailand, Cambodia, Vietnam, China (Kunming-Hanoi link), many secondary lines in Europe, Bolivia, Ecuador, Chile, Argentina, Brazil, East Africa-Kenya, Uganda, Tanganyika, Ethiopia, Malagasy
3ft 1 $\frac{3}{8}$ in	950mm	Italy - secondary lines, Libya (closed), Eritrea
3ft	914mm	USA - Old narrow gauge systems mainly Colorado, Mexico, Central America, Columbia, Peru, (Ireland), UK-Iste of Man, (Newfoundland, since closed; White Pass still open)
2ft 11in	891mm	Sweden
2ft 7 $\frac{1}{2}$ in	800mm	Snowdon Mountain Railway (Wales), Pilatus (Switzerland)-both rack railways.
2ft 6in	762mm	India, Pakistan, Sri Lanka, USA, W. Europe, (Cyprus), UK-minor lines (mostly closed), Australia-4 feeder lines in Victoria (only Puffing Billy remains), Argentina-Rio Turbio, (some British and Indian Military lines pre-1920), China, Taiwan, Japan
2ft 5 $\frac{1}{2}$ in	750mm	Spain, Minor narrow gauge lines in Africa and South America, Argentina (Rio Turbio)
2ft 4in	712mm	UK
2ft 3in	686mm	Wales - Talylyn
2ft and 1ft 11 $\frac{1}{2}$ in Narrow Gauge	600mm (nominal)	Wales, India, Pakistan, USA-Maine, Queensland Sugar Cane, Fiji, many other industrial plantation and mining railways throughout the world. (The German, French, Austrian and most British military railway standard pre-1920)
1ft 6in	457mm	Used on many industrial and works lines
1ft 3in	381mm	UK (Pioneer agricultural lines in UK-Heywood), Romney Hythe and Dymchurch, Eskdale, (Australia- proposed for an ACT tourist line)
Zero	Zero	(France, Ireland-two Lartigue steam monorails), W. Germany-Wuppertal, (India-Patiala steam tramway)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DIESEL ELECTRIC LOCOMOTIVE

NO	DESCRIPTION	CLASSIFICATION OF DIESEL ELECTRIC LOCOMOTIVE (DEL.)						
		SUL.	SUL.	DA.500	DA.1000	HI.	HI.	
1	ABBREVIATION NAME	SUL.	SUL.	DA.500	DA.1000	HI.	HI.	
2	NUMBER	651-654	561-563	511-540	571-583	611-615	616-630	611-670
3	MAKER	SULZER	SULZER	DAVENPORT	DAVENPORT	HITACHI	HITACHI	
		SWITZERLAND	SWITZERLAND	U.S.A.	U.S.A.	JAPAN	JAPAN	
4	YEAR IN SERVICE	B.E.(A.D.)	2490(1947)	2494(1951)	2495 (1952)	2498 (1955)	2501 (1958)	2504-2505 (1961-1962)
5	WHEEL ARRANGEMENT	Bo-Bo	A1A-A1A	Bo-Bo	Co-Co	Co-Co	Co-Co	Co-Co
6	OVERALL WIDTH	mm	2792	2792	2801.15	2790.30	2795	2815
7	OVERALL HEIGHT (ABOVE RAIL LEVEL)	mm	3815	3815	3848.1	3848.1	3784	3820
8	LENGTH OVER AUTOMATIC COUPLERS	mm	12100	13600	9893.2	16954.4	14300	14300
9	AUTO. COUPLER HEIGHT (ABOVE RAIL)	mm	850	850	850	850	850	850
10	WHEEL BASE OF ONE BOGI	mm	2400	3000	2184.4	3886.2	3500	3500
	- AXLE SPACE (IN ONE BOGI)	mm	1200	1500,1500	1092.2	1778,2108	1750,1750	1750,1750
11	TOTAL WHEEL BASE	mm	5300	10800	7112	13208	11200	11200
12	DISTANCE BETWEEN CENTER PIVOTS	mm	6900	7800	4927.6	10972.8	9200	9200
13	WHEEL DIAMETER , NEW / WORN	mm	914/846	914/762	914/846	914/846	914/846	914/846
14	EMPTY WEIGHT	kg	43300	55000	46664	77100	67250	67250
15	SERVICE WEIGHT	kg	46500	59200	48124	80000	72000	72000
16	MAX. AXLE LOAD	ton	11.625	11.9 , 7.3	12	13.33	12	12
17	MAIN ENGINE & MODEL	SULZER	SULZER	CATERPILLAR	CATERPILLAR	M.A.N.	M.A.N.	
		6LDA25	8LDA25	D.397	D.397	W8V22/30m.A.u.L.	W8V22/30m.A.u.L.	
	NUMBER OF ENGINE / LOCOMOTIVE	1	1	1	2	1	1	
	NUMBER OF CYLINDER	6	8	12V	12V	8	8	

NO	DESCRIPTION	CLASSIFICATION OF DIESEL ELECTRIC LOCOMOTIVE (DEL.)							
		SUL.	SUL.	DA.500	DA.1000	HI.	HI.		
	MAX. OUTPUT @ RPM	hp@rpm	735@850	960@850	500@1200	2×500@1200	1040@1000	1040@1000	
	ENGINE OUTPUT , CONTINUOUS AT SITE	hp	655	860	400	2×400	950	950	
18	TRACTION MOTOR , TYPE		EM.330	EM.470	928-GK	973-A	HS-222-Ar.	HS-221-Ar.	
19	NUMBER OF TRACTION MOTOR / LOCO.		4	4	4	6	6	6	
	AXLE GEAR , TYPE		-	-	-	-	-	-	
20	GEAR RATIO OF MOTOR & AXLE (AXLE GEAR)		14 : 85	13 : 72	13 : 72	17 : 70	14 : 77	15 : 76	
21	MAIN GENERATOR OR ALTERNATOR , TYPE		8B 916	8B 950	WESTINGHOUSE 1604-C	WESTINGHOUSE 1604-C	HI-503-AR.	HI-503-AR.	
22	NUMBER OF UNIT / LOCO.		1	1	1	2	1	1	
23	MAX. TRACTIVE EFFORT AT WHEEL RIM , @ ADHESION WEIGHT	kg %	10000 21.5	14000 23.6	14770 30	24000 30	21600 30	21600 30	
24	MIN. CONTINUOUS TRACTIVE EFFORT	kg @ km/hr	4600 27.5	8000 22	5700 16	11370 16	14580 11.74	13140 12.76	
25	MAX. SPEED	km / hr	65	65	82	92	70	70	
26	BRAKING		VACUUM BRAKE	VACUUM BRAKE	AIR & VACUUM BRAKE	AIR & VACUUM BRAKE	AIR & VACUUM BRAKE	AIR & VACUUM BRAKE	
27	CAPACITY OF FUEL TANK	l / car	2100	2700	1590	3300	3300	3300	
28	CAPACITY OF LUBRICATING OIL/ ENGINE	l	280	420	136	136	230	230	
29	CAPACITY OF HYDRAULIC OIL/ ENGINE	l	-	-	-	-	-	-	
30	CAPACITY OF SAND BOX	l / car	-	-	240	360	420	420	
31	CAPACITY OF COOLING WATER / ENGINE	l	760	940	500	500	800	800	
32	CAPACITY OF AIR COMPRESSOR	l / min @rpm	-	-	1925 CFM. 1200	2×1925 CFM. 1200	1026 430	1026 430	
33	NUMBER OF BATTERY CELL & CAPACITY	; ah	90;150	90;200	48;220	48;220	78;220	78;220	
34	TOTAL BATTERY VOLTAGE	V	125-150	126-150	67-75	67-75	109-133	94-110	

NO	DESCRIPTION	CLASSIFICATION OF DIESEL ELECTRIC LOCOMOTIVE (DEL.)							
		SUL.	SUL.	DA.500	DA.1000	HI.	HI.		
35	NUMBER OF LOCO. OR DRC. ON BOOK (EXISTING LOCO.)	(Set)	4	3	30	15	5	25	
			(0)	(0)	(24)	(8)	(0)	(4)	
36	MIN. CURVE RADIUS NEGOTIABLE	m	-	-	-	147.2	160	160	
37	DIAGRAM NUMBER		D.7/1	D.6/1	D.4/1	D.10/1	D.11/2	D.12/1	
38	TOTAL WEIGHT OF PASSENGER ton		-	-	-	-	-	-	
39	SEATING PASSENGERS		-	-	-	-	-	-	
40	STANDING PASSENGERS		-	-	-	-	-	-	
41	PRICE	bath/loco./set	4,080,000.00	1,386,582.94	1,164,816.56	2,229,377.37	2,736,747.45	2,736,747.45	

NO	DESCRIPTION	CLASSIFICATION OF DIESEL ELECTRIC LOCOMOTIVE (DEL.)							
		GE.	ALS.	AHK.	ALD.	ADD.	HID.	GEA.	
1	ABBREVIATION NAME	GE.	ALS.	AHK.	ALD.	ADD.	HID.	GEA.	
2	NUMBER	4001-4050	4101-4154	4201-4230	4301-4309	4401-4420	4501-4522	4523-4560	
3	MAKER	GENERAL	ALSTHOM	ALSTHOM	ALSTHOM	ALSTHOM	HITACHI	GENERAL	
		ELECTRIC	FRANCE	HEN. GER.	ATLANTIQUE	ATLANTIQUE	JAPAN	ELECTRIC	
		U.S.A		KRUPP GER.	FRANCE	FRANCE		U.S.A.	
4	YEAR IN SERVICE	B.E.(A.D.)	2507-2509	2518 (1975)	2523 (1980)	2526 (1983)	2528 (1985)	2536 (1993)	2538 (1995)
			(1964-1966)						
5	WHEEL ARRANGEMENT	Co-Co	Co-Co	Co-Co	Co-Co	Co-Co	Co-Co	Co-Co	
6	OVERALL WIDTH	mm	2794	2800	2800	2800	2780	2820	
7	OVERALL HEIGHT (ABOVE RAIL LEVEL)	mm	3753	3880	3880	3880	3880	3635	
8	LENGTH OVER AUTOMATIC COUPLERS	mm	16288	16258	16258	16258	19900	19355	
9	AUTO. COUPLER HEIGHT (ABOVE RAIL)	mm	850	850	850	850	850	850	
10	WHEEL BASE OF ONE BOGI - AXLE SPACE (IN ONE BOGI)	mm	3714	3300	3300	3300	3300	3600	
		mm	1803 , 1911	1650 , 1650	1650 , 1650	1650 , 1650	1650 , 1650	1850 , 1850	1800 , 1800
11	TOTAL WHEEL BASE	mm	11932	12370	12370	12370	15900	15500	
12	DISTANCE BETWEEN CENTER PIVOTS	mm	8326	10410	10410	10410	13470	12700	
13	WHEEL DIAMETER , NEW / WORN	mm	914 / 846	914 / 844	914 / 844	914 / 844	914 / 844	914 / 844	
14	EMPTY WEIGHT	kg	70178	77500	77500	77500	84500	80600	
15	SERVICE WEIGHT	kg	75000	82500	82500	82500	90000	86500	
16	MAX. AXLE LOAD	ton	12.5	13.75	13.75	13.75	15	14.42	
17	MAIN ENGINE & MODEL	CUMMINS	S.E.M.T.	S.E.M.T.	S.E.M.T.	S.E.M.T.	CUMMINS	CUMMINS	
		KT38-L	PIELSTICK	PIELSTICK	PIELSTICK	PIELSTICK	KTTA50-L	KTA50-L	
		(KT2300-L)	16PA4V185	16PA4V185	16PA4V185	16PA4V185			
			CP	VG	VG	VG			
	NUMBER OF ENGINE / LOCOMOTIVE		2	1	1	1	1	2	2

NO	DESCRIPTION	CLASSIFICATION OF DIESEL ELECTRIC LOCOMOTIVE (DEL.)						
		GE.	ALS.	AHK.	ALD.	ADD.	HID.	GEA.
	NUMBER OF CYLINDER	12V	16V	16V	16V	16V	16V	16V
	BORE × STROKE	mm	139.7×152	185×210	185×210	185×210	185×210	159×159
	MAX. OUTPUT @ RPM	hp@rpm	2×660 @ 2000	2400 @ 1500	2400 @ 1500	2400 @ 1500	2400 @ 1500	2×1430 @ 1800
	ENGINE OUTPUT , CONTINUOUS AT SITE	hp	2×600	2250	2250	2250	2250	2860
18	TRACTION MOTOR , TYPE		5GE-761-A3	TA671A3	TA671A3	TA671D3	TA671D3	HS
							21241-01R	
19	NUMBER OF TRACTION MOTOR / LOCO.		6	6	6	6	6	6
	AXLE GEAR , TYPE		-	-	-	-	-	-
20	GEAR RATIO OF MOTOR & AXLE (AXLE GEAR)		18 : 93	18 : 79	18 : 79	18 : 79	18 : 79	18 : 73
21	MAIN GENERATOR OR ALTERNATOR , TYPE		5GE-605-A1	AT541	AT5.4.P2	AT5.4.P3	AT5.4.A3	YEFC,O-CD
22	NUMBER OF UNIT / LOCO.		2	1	1	1	1	2
23	MAX. TRACTIVE EFFORT AT WHEEL RIM ,	kg	22500	24800	24800	25700	25700	27000
	@ ADHESION WEIGHT	%	30	30	30	30	30	30
24	MIN. CONTINUOUS TRACTIVE EFFORT	kg @	17963	20600	20600	20600	20600	17700
		km/hr	13	21	21.3	21.3	21.3	32.1
25	MAX. SPEED	km / hr	103	95	100	100	100	100
26	BRAKING		AIR & DUAL	AIR & DUAL	AIR & DUAL	AIR & DUAL	AIR & DUAL	AIR & DUAL
			BRAKE	BRAKE	BRAKE	BRAKE	BRAKE	BRAKE
27	CAPACITY OF FUEL TANK	l / car	3500	3500	3500	3500	3500	5000
28	CAPACITY OF LUBRICATING OIL/ ENGINE	l	265	450	450	450	450	265
29	CAPACITY OF HYDRAULIC OIL/ ENGINE	l	-	-	-	-	-	-
30	CAPACITY OF SAND BOX	l / car	510	500	500	500	500	500
31	CAPACITY OF COOLING WATER / ENGINE	l	303	800	800	800	800	375
32	CAPACITY OF AIR COMPRESSOR	l / min	2×1614	1299	1299	1425	3360	2×3100
		@ rpm	1000	1500	1500	1500	1500	1500

NO	DESCRIPTION	CLASSIFICATION OF DIESEL ELECTRIC LOCOMOTIVE (DEL.)						
		GE.	ALS.	AHK.	ALD.	ADD.	HID.	GEA.
33	NUMBER OF BATTERY CELL & CAPACITY ; ah	48 ; 180	36 ; 380	36 ; 380	36 ; 380	36 ; 380	32 ; 175	52 ; 180
34	TOTAL BATTERY VOLTAGE V	64-75	72	72	72	72	64	68
35	NUMBER OF LOCO. OR DRC. ON BOOK (EXISTING LOCO.) (Set)	50	54	30	9	20	22	38
		(50)	(52)	(30)	(9)	(20)	(22)	(38)
36	MIN. CURVE RADIUS NEGOTIABLE m	57.9	122	122	122	122	122	122
37	DIAGRAM NUMBER	D.14 / 1	D.18	D.19	D.20	D.21	D.23	D.24
38	TOTAL WEIGHT OF PASSENGER ton	-	-	-	-	-	-	-
39	SEATING PASSENGERS	-	-	-	-	-	-	-
40	STANDING PASSENGERS	-	-	-	-	-	-	-
41	PRICE bath/loco./set	4,590,384.30	11,060,252.11	23,541,744.98	26,919,211.15	42,387,625.24	75,059,743.0	54,350,498.0

DIESEL HYDRAULIC LOCOMOTIVE

NO	DESCRIPTION	CLASSIFICATION OF DIESEL HYDRAULIC LOCOMOTIVE (DHL.)					
		*KM.	HE.	*HU	KP.	*HAS.	
1	ABBREVIATION NAME	KM.	HE.	HU.	KP.	HAS.	
2	NUMBER	41-45	3001-3027	23-27	3101-3130	70-79	
3	MAKER	KRAUSS MAFFEI	HENSCHEL	HUNSLET	KRUPP	HENSCHEL	
		GERMANY	GERMANY	ENGLAND	GERMANY	GERMANY	
4	YEAR IN SERVICE	B.E.(A.D.) 2498 (1955)	2507 (1964)	2508 (1965)	2512 (1969)	2529 (1986)	
5	WHEEL ARRANGEMENT	C'	B' - B'	C'	B' - B'	C'	
6	OVERALL WIDTH	mm 2772	2800	2515	2800	2780	
7	OVERALL HEIGHT (ABOVE RAIL LEVEL)	mm 3708	3800	3543	3875	3700	
8	LENGTH OVER AUTOMATIC COUPLERS	mm 8350	12800	7658	12800	9600	
9	AUTO. COUPLER HEIGHT (ABOVE RAIL)	mm 850	850	850	850	850	
10	WHEEL BASE OF ONE BOGI	mm 2800	2200	2744	2200	4000	
	- AXLE SPACE (IN ONE BOGI)	mm 1400 , 1400	1100	1372 , 1372	1100	2230 , 1770	
11	TOTAL WHEEL BASE	mm 2800	8700	2744	8200	4000	
12	DISTANCE BETWEEN CENTER PIVOTS	mm -	6500	-	6000	-	
13	WHEEL DIAMETER , NEW / WORN	mm 1106	914 / 846	1106 / 1038	914 / 846	914 / 846	
14	EMPTY WEIGHT	kg 34000	46500	-	50500	39000	
15	SERVICE WEIGHT	kg 36000	52000	30000	55000	41250	
16	MAX. AXLE LOAD	ton 12	13	11	13.75	13.75	
17	MAIN ENGINE & MODEL	M.A.N.	(MB.820Db)	GARDNER	(MB.835Db)	MTU.	
		W8V17.5 / 22A.	MTU.	8L 3B	MTU.	6V396TC12	
			12V493TY11		12V652TB11		
			12V396TC12				

	NUMBER OF ENGINE / LOCOMOTIVE		1	1	1	1	1		
	NUMBER OF CYLINDER		8	12V	8	12V	6V		
NO	DESCRIPTION	CLASSIFICATION OF DIESEL HYDRAULIC LOCOMOTIVE (DHL.)							
		*KM.	HE.	*HU	KP.	*HAS.			
	BORE × STROKE	mm	175×220	175×205	5.5"×7.75"	190×230	165×185		
	MAX. OUTPUT @ RPM	hp@rpm	440 @ 1100	1200 @ 1500	240 @ 1300	1500 @ 1400	714 @ 2200		
	ENGINE OUTPUT , CONTINUOUS AT SITE	hp	-	1100	-	1500	66		
18	TRACTION MOTOR , TYPE		VOITH	VOITH	RS 18Z	VOITH	VOITH		
			L.37V.	L 306 r.		L 720 ru2	L 3R 4 u2		
19	NUMBER OF TRACTION MOTOR / LOCO.		1	1	1	1	1		
			-	ATV 18	-	K130 , SK130	ATV 18		
20	GEAR RATIO OF MOTOR & AXLE (AXLE GEAR)		1 : 3.62	-	-	1 : 3.94	1 : 3.605		
21	MAIN GENERATOR OR ALTERNATOR , TYPE		-	-	-	-	-		
22	NUMBER OF UNIT / LOCO.		-	-	-	-	-		
23	MAX. TRACTIVE EFFORT AT WHEEL RIM , @ ADHESION WEIGHT	kg	12000	17160	9100	18150	12236		
		%	33.33	33	30.33	33	30		
24	MIN. CONTINUOUS TRACTIVE EFFORT	kg @	7450	14900	6320	15250	11726		
		km/hr	7.55	11	5	14.5	5		
25	MAX. SPEED	km / hr	54 ; 27	90	19,5	90	58		
26	BRAKING		VACUUM	AIR & VACUUM	AIR BRAKE	AIR & DUAL	AIR BRAKE		
			BRAKE	BRAKE		BRAKE			
27	CAPACITY OF FUEL TANK	l / car	1350	3500	1590	3500	2000		
28	CAPACITY OF LUBRICATING OIL/ ENGINE	l	108	110	90	220	114		
29	CAPACITY OF HYDRAULIC OIL/ ENGINE	l	200	200	145	380	150		
30	CAPACITY OF SAND BOX	l / car	-	410	-	450	280		
31	CAPACITY OF COOLING WATER / ENGINE	l	185	875	-	850	380		
32	CAPACITY OF AIR COMPRESSOR	l / min	-	810	-	1300	680		

		@rpm		2000		2000	1800		
33	NUMBER OF BATTERY CELL & CAPACITY	; ah	24 ; 400	18 ; 250	18 ; 140	48 ; 140	12 ; 205		
NO	DESCRIPTION	CLASSIFICATION OF DIESEL HYDRAULIC LOCOMOTIVE (DHL.)							
		*KM.	HE.	*HU	KP.	*HAS.			
34	TOTAL BATTERY VOLTAGE	V	24	24	24	64	24		
35	NUMBER OF LOCO. OR DRC. ON BOOK (EXISTING LOCO.)	(Set)	5	27	5	30	10		
			(5)	(25)	(3)	(28)	(10)		
36	MIN. CURVE RADIUS NEGOTIABLE	m	50	120	36.5	80	122		
37	DIAGRAM NUMBER		D.9 / 1	D.15 / 1	D.16 / 1	D.17	D.22		
38	TOTAL WEIGHT OF PASSENGER ton		-	-	-	-	-		
39	SEATING PASSENGERS		-	-	-	-	-		
40	STANDING PASSENGERS		-	-	-	-	-		
41	PRICE	bath/loco./set	844,252.9	3,946,320.34	1,325,541.52	4,530,907.06	17,067,953.08		

DIESEL RAILCAR

NO	DESCRIPTION	CLASSIFICATION OF DIESEL HYDRAULIC RAILCAR(DRC)					
		APN.20	APD.60(20 คัน)	ANT.60(40 คัน)	KIHA58	KIHA28	KIRO28
1	ABBREVIATION NAME	APN.	APD.	ANT.	APD.	APD.	APN.
2	NUMBER	2121-2128	2525-2544	1101-1140	101-114	201-209	301-303
3	MAKER	DAEWOO	DAEWOO	DAEWOO	JR-WEST	JR-WEST	JR-WEST
		KOREA	KOREA	KOREA	JAPAN	JAPAN	JAPAN
4	YEAR IN SERVICE	B.E.(A.D.) 2538(1995)	2539(1996)	2539(1996)	2541(1998)	2541(1998)	2541(1998)
5	WHEEL ARRANGEMENT	* 1A - 2	* 1A - 2	* 2 - 2	* 1A - A1	* 1A - 2	* 1A - 2
6	OVERALL WIDTH	mm 2705	2900	2900	2900	2900	2900
7	OVERALL HEIGHT (ABOVE RAIL LEVEL)	mm 3886	3886	3886	4076	4076	4080
8	LENGTH OVER AUTOMATIC COUPLERS	mm 24300	24300	24420	21300	21300	21300
9	AUTO. COUPLER HEIGHT (ABOVE RAIL)	mm 850	850	850	860	860	860
10	WHEEL BASE OF ONE BOGI	mm 2100	2600	2600	2100	2100	2100
	- AXLE SPACE (IN ONE BOGI)	mm 2100	2600	2600	2100	2100	2100
11	TOTAL WHEEL BASE	mm 19600	20100	20100	16500	16500	16500
12	DISTANCE BETWEEN CENTER PIVOTS	mm 17500	17500	17500	14400	14400	14400
13	WHEEL DIAMETER , NEW / WORN	mm 851/799	851/799	851/799	851/799	851/799	851/799
14	EMPTY WEIGHT	kg 43500	42300	38400	39200	33100	33100
15	SERVICE WEIGHT	kg 46100	45100	40100	41200	35100	35100
16	MAX. AXLE LOAD	ton 12	14	14	12	12	12
17	MAIN ENGINE & MODEL	CUMMINS	CUMMINS	-	NIIGATA	NIIGATA	NIIGATA
		NTA855-R1	NTA855-R1	-	DMH 17H	DMH 17H	DMH 17H
	NUMBER OF ENGINE / CAR	1	1	-	2	1	1

	CYLINDER x BORE x STROKE		6X140X152	6X140X152	-	8X130X160	8X130X160	8X130X160	
	MAX. OUTPUT @RPN	hp @rpm	350 @ 2100	350 @ 2100	-	180 @ 1500	180 @ 1500	180 @ 1500	
	ENGINE OUTPUT , CONTINUOUS AT SITE	hp	298	298	-	-	-	-	
NO	DESCRIPTION	CLASSIFICATION OF DIESEL HYDRAULIC RAILCAR (DRC.)							
		APN.20	APD.60(20 คั้น)	ANT.60(40 คั้น)	KIHA58	KIHA28	KIRO28		
18	DONKEY ENGINE / CAR & MODEL		PERKINS	PERKINS	PERKINS	-	DAIHUTSU	DAIHUTSU	
			1006 – 6TG	1006 – 6TG	1006 – 6TG	-	4VK – 8.8	4VK – 8.8	
	NUMBER OF ENGINE / CAR		1	1	1	-	1	1	
	CYLINDER x BORE x STROKE	mm	4X100X127	4X100X127	4X100X127	-	8X88X100	8X88X100	
	MAX. OUTPUT @ RPM	hp@rpm	111.9 @ 1500	111.9 @ 1500	111.9 @ 1500	-	90 @ 3000	90 @ 3000	
19	HYDRAULIC TORQUE CONTOR,TYPE		VOITH	VOITH	-	DF115A MS300	DF115A MS300	DF115A MS300	
			T221RZ	T221RZ	-	or TC2A,	or TC2A,	or TC2A,	
					-	2.2NICO	2.2NICO	2.2NICO	
	NUMBER OF TORQUE CONVENTOR / CAR		1	1	-	2	1	1	
20	AXLE GEAR ,TYPE								
21	GEAR RATIO OF MOTOR & AXLE (AXLE GEAR)								
22	MAIN GENERATOR OR ALTERNATOR,TYPE		-	-	-	-	-	-	
23	NUMBER OF UNIT / CAR		-	-	-	-	-	-	
24	MAX.TRACTIVE EFFORT AT WHEEL RIM,	kg	-	-	-	-	-	-	
	@ADHESION WEIGHT ,	%	-	-	-	-	-	-	
25	MIN .CONTINUOUS TRACTIVE EFFORT	kg @	-	-	-	-	-	-	
		km/hr	-	-	-	-	-	-	
26	MAX.SPEED	km/hr	120	120	100 - 120	95	95	95	
27	BRAKING		AIR BRAKE	AIR BRAKE	AIR BRAKE	AIR BRAKE	AIR BRAKE	AIR BRAKE	
28	CAPACITY OF FUEL TANK	l / car	M1500	M1500	M500	2X550	800	800	
29	CAPACITY OF LUBRICANTING OIL/ ENGINE	l	M50	M50	M50				
30	CAPACITY OF HYDRAULIC OIL/ ENGINE	l	M80	M80	M80				

31	CAPACITY OF SAND BOX	l / car	-	-	-	-	-	-	
32	CAPACITY OF COOLING WATER / ENGINE	l							
33	CAPACITY OF SERVICE WATER	l / car	(2×600)+100	2×500	2×600	800	850	850	
NO	DESCRIPTION	CLASSIFICATION OF DIESEL HYDRAULIC RAILCAR (DRC.)							
		APN.20	APD.60(20 คัน)	ANT.60(40 คัน)	KIHA58	KIHA28	KIRO28		
34	CAPACITY OF AIR COMPRESSION	1/ MIN	600	900	620	2×C400	1×C600	1×C600	
		@ rpm	1450	1500	1500				
35	NUMBER OF BATTERY CELL & CAPACITY	;ah	15 ; 200	15 ; 200	15 ; 200	15 ; 200	15 ; 200	15 ; 200	
36	TOTAL BATTERY VOLTAGE	V	24	24	24	24	24	24	
37	NUMBER OF ON BOOK	car	8	20	40	14	9	3	
	EXISTING DRC.	car	8	20	40	14	9	3	
38	MIN. CURVE RADIUS NEGOTIABLE	m	122	122	122	122	122	122	
39	DIAGRAM NUMBER		APN.3	APD.3					
40	TOTAL WEIGHT OF PASSENGER		5.2	4.16	5.20 ; 2.6	5.16 , 4.16	5.46	3.38	
41	SEATING PASSENGER		80	64	80	84/ 64	84	52	
42	STANDING PASSENGER		-	-	40	-	-	-	
43	PRICE million	bath/car	*25.226	*26.978	*20.095	-	-	-	

PASSENGER COACH

NO	DESCRIPTION	CLASSIFICATION OF PASSENGER COACH							
		ANS. บหนท.ป.	ANS. บหนท.ป.	ANS. บหนท.ป.	ANS. บหนท.ป.	BTC. บขส.	BTC. บขส.	BTC. บขส.	
1	ABBREVIATION NAME	ANS.	ANS.	ANS.	ANS.	BTC.	BTC.	BTC.	
2	COACH NUMBER	1 - 16	1001 - 1036	1037 - 1067	1068 - 1084	110 - 169	170 - 189	190 - 234	
	FULL NAME	AIR - CON.	AIR - CON.	AIR - CON.	AIR - CON.	BOGIE	BOGIE	BOGIE	
		SECOND CLASS	SECOND CLASS	SECOND CLASS	SECOND CLASS	THIRD	THIRD	THIRD	
		DAY & NIGHT	DAY & NIGHT	DAY & NIGHT	DAY & NIGHT	CLASS	CLASS	CLASS	
3	MAKER	COACH	COACH	COACH	COACH	CARRIAGE	CARRIAGE	CARRIAGE	
		MAKKASAN	TOKYU	DAEWOO	DAEWOO	KISHA	KINKI	KINKI	
		THAILAND	JAPAN	KOREA	KOREA	KINKI	HITACHI	NIPPON	
						HITACHI	KISHA	KAWASAKI	
4	YEAR PUT IN SERVICE	A.D.	1982	1988	1990	1992	1949 - 1950	1950 - 1951	1953 - 1954
			36.000	34.800	36.700	35.000	27.000	27.000	28.500
5	TARE WEIGHT	ton	36.000	34.800	36.700	35.000	27.000	27.000	28.500
6	NORMAL GROSS WEIGHT	ton	40.280	40.690	42.620	41.000	33.490	33.490	35.370
7	MAX. AXEL LOAD ON RAIL	ton	12.0	12.0	12.0	12.0	10.5	10.5 , 12.0	10.5 , 12.0
8	WHEEL ARRANGEMENT								
	BOGIE WHEEL BASE	mm	2100	2100	2100	2100	2000 , 2100	2000 , 2100	2000 , 2100
	BOGIE CENTER LENGTH	mm	14600	16970	16970	16970	12100	12100	12100
	BOGIE CENTER TO HEADSTOCK	mm	2700	2700	2700	2700	2700	2700	2700
9	OVERALL LENGHT	mm	20800	23170	23170	23170	18300	18300	18300
10	HEIGHT OF FLOOR FROM RAIL	mm	1100	1100	1100	1100	1090	1040	1040
11	HEIGHT OF ROOF FROM RAIL	mm	3780	3765	3765	3765	3550	3510	3510

12	OVERALL WIDTH	mm	2804.6	2809.6	2809.6	2809.6	2805	2755	2805
13	BRAKE LEVERAGE RATIO								
	AT BOGIE	: 1	4	6.03	6.03	6.03	5.87 , 6.53 , 4	5.87 , 4	5.87 , 4
	TOTAL	: 1	12	11.4	11.4	8	10	10	10
NO	DESCRIPTION	CLASSIFICATION OF PASSENGER COACH							
		ANS. บนท.ป.	ANS. บนท.ป.	ANS. บนท.ป.	ANS. บนท.ป.	BTC. บนชส.	BTC. บนชส.	BTC. บนชส.	
14	BRAKE CYLINDER								
	TYPE	VAC. BRAKE				VAC. BRAKE	VAC. BRAKE	VAC. BRAKE	
		" F" SEP.				" E" SEP.	ECOM. FSEP.	ECOM. FSEP.	
	NO./ CAR X DIA.	2 X 21"				2 X 18" , 2 X 21"	2 X 18" , 2 X 21"	2 X 18" , 2 X 21"	
	TYPE	AIR BRAKE	AIR BRAKE	AIR BRAKE	AIR BRAKE		AIR BRAKE	AIR BRAKE	
NO./ CAR X DIA.	2 X 10"	2 X 10"	2 X 10"	2 X 10"		2 X 10"	2 X 10"		
15	BRAKE REGULATOR	YES	YES	YES	YES	- , YES	- , YES	- , YES	
16	BEARING TYPE	RB.	TAPER RB.	TAPER RB.	TAPER RB.	PB. , RB.	PB. , RB.	PB. , RB.	
17	MAXIMUM SPEED	km/ hr	90	120	120	120	70 , 90	70 , 90	70 , 90 , 100 , 120
18	SEAT CAPACITY		32	40	40	40	72	72	72
19	NO. ON BOOK		16	36	31	17	34	20	42

NO	DESCRIPTION	CLASSIFICATION OF PASSENGER COACH						
		*BTC. บขส.	*BTC. บขส.	*BTC. บขส.	BTC. บขส.	BTC. บขส.	BTC. บขส.	
1	ABBREVIATION NAME	BTC.	BTC.	BTC.	BTC.	BTC.	BTC.	
2	COACH NUMBER	220 , 232	247 , 251 , 268	281,284,291,297,	235 – 251	281 - 319	320 - 330	
				298,304,307,309,	253 - 279			
	FULL NAME	BOGIE	BOGIE	BOGIE	BOGIE	BOGIE	BOGIE	
		THIRD	THIRD	THIRD	THIRD	THIRD	THIRD	
CLASS		CLASS	CLASS	CLASS	CLASS	CLASS		
	CARRIAGE	CARRIAGE	CARRIAGE	CARRIAGE	CARRIAGE	CARRIAGE		
3	MAKER	KINKI NIPPON	UTSUNOMIYA	NANIWA	UTSUNOMIYA	NANIWA	NIPPON	
		KAWASAKI	JAPAN	KOKI , FUJI	JAPAN	KOKI , FUJI	SHARYO	
		JAPAN		JAPAN		JAPAN	JAPAN	
4	YEAR PUT IN SERVICE	A.D. 1996	1996	1996	1954 - 1955	1957 - 1958	1963 - 1964	
5	TARE WEIGHT	ton 28.500	28.500	27.500	28.500	27.500	27.800	
6	NORMAL GROSS WEIGHT	ton 35.370	35.370	34.620	35.370	34.620	34.620	
7	MAX. AXEL LOAD ON RAIL	ton 12.0	12.0	12.0	10.5 , 12.0	10.5 , 12.0	12.0	
8	WHEEL ARRANGEMENT							
	BOGIE WHEEL BASE	mm 2100	2100	2100	2000 , 2100	2001 , 2100	2000	
	BOGIE CENTER LENGTH	mm 12100	12100	12100	12100	12100	12100	
	BOGIE CENTER TO HEADSTOCK	mm 2700	2700	2700	2700	2700	2654	
9	OVERALL LENGHT	mm 18300	18300	18300	18300	18300	18300	
10	HEIGHT OF FLOOR FROM RAIL	mm 1040	1047	1040	1047	1040	1090	
11	HEIGHT OF ROOF FROM RAIL	mm 3510	3510	3510	3510	3510	3550	

12	OVERALL WIDTH	mm	2805	2805	2805	2805	2805	2805	
13	BRAKE LEVERAGE RATIO								
	AT BOGIE	: 1	4	4	4	5.87 , 6.53 , 4	6.53 , 4	6.53	
	TOTAL	: 1	10	10	10	10	10	10	
NO	DESCRIPTION	CLASSIFICATION OF PASSENGER COACH							
		*BTC. บขส.	*BTC. บขส.	*BTC. บขส.	BTC. บขส.	BTC. บขส.	BTC. บขส.		
14	BRAKE CYLINDER								
	TYPE				VAC. BRAKE	VAC. BRAKE			
	NO./ CAR X DIA.				ECOM. FSEP.	ESEP. FSEP.			
	TYPE				2 X 18" , 2 X 21"	2 X 18" , 2 X 21"			
	NO./ CAR X DIA.		AIR BRAKE	AIR BRAKE	AIR BRAKE	AIR BRAKE	AIR BRAKE	AIR BRAKE	
15	BRAKE REGULATOR		2 X 10"	2 X 10"	2 X 10"	2 X 10"	2 X 10"	2 X 10"	
16	BEARING TYPE		YES	YES	YES	- , YES	- , YES	- , YES	
17	MAXIMUM SPEED	km/ hr	RB.	RB.	RB.	PB. , RB.	RB.	RB.	
18	SEAT CAPACITY		100	90 , 100	90 , 100 , 120	70 , 90 , 120	120 , 90 , 100	70 , 90	
19	NO. ON BOOK		54	54	54	72	72	78	
			2	3	10	38	28	9	

FREIGHT CAR

NO	DESCRIPTION	4 - WHEELED WAGONS							
		CG. ตญ.	CG. ตญ.	CG. ตญ.	CG. ตญ.	CH. ถค.	CW. รศ.	CW. รศ.	
1	ABBREVIATION NAME	CG.	CG.	CG.	CG.	CH.	CW.	CW.	
2	WAGON NUMBER	151342 - 151540	151541 - 151590	10001	11001 - 11010	351 - 450	306 - 355	356 - 425	
	FULL NAME	COVERED	COVERED	COVERED	COVERED	COVERED	CATTLE	CATTLE	
		GOODS	GOODS	GOODS	GOODS	HIGH - SIDED	WAGON	WAGON	
3	MAKER	WAGON	WAGON	WAGON	WAGON	WAGON			
		FUJI CAR	MAKKASAN	MAKKASAN	MAKKASAN	MAKKASAN	KINKI SHARYO	JINO BUILDING	
4	YEAR PUT IN SERVICE	A.D.	1967	1978	1961	1964	1942	1957	1960
				(REBUILT)					
5	TARE WEIGHT	ton	8.90	8.90	7.70	8.00	7.69	8.40	7.80
	PAY LOAD	ton	15.00	15.00	13.50	13.50	13.50	12.50	12.50
6	NORMAL GROSS WEIGHT	ton	23.90	23.90	21.20	21.50	21.19	20.90	20.30
7	MAX. AXLE LOAD ON RAIL	ton	12.0	12.0	10.5	10.5	10.5	10.5	10.5
8	WHEEL ARRANGEMENT								
	WHEEL BASE	mm	3960	3750	3750	3750	3750	3750	
	BOGIE CENTER LENGTH	mm	-	-	-	-	-	-	
	BOGIE CENTER OF HEADSTOCK	mm	-	-	-	-	-	-	
9	LENGTH OVER HEADSTOCK	mm	6900	6550	6550	6550	6550	6550	
	LENGTH OF WAGON FLOOR	mm	6900	6550	6550	6550	6550	6550	
	LENGTH OVER AUTO. COUPLERS	mm	7700	7350	7350	7350	7350	7350	

10	HEIGHT OF FLOOR FROM RAIL	mm	1010	1010	1010	1010	1066	1103	1010
11	OVERALL HEIGHT FROM RAIL	mm	3310	3152	3227.3	3240.8	3390	3149	3149
12	OVERALL WIDTH	mm	2300	2300	2180	2180	2020	2290	2290
13	BRAKE LEVERAGE RATIO								
	TOTAL	:1	11.15	11.4	6.75	6.75	6.75	6.75	8.16
NO	DESCRIPTION	4 – WHEELED WAGONS							
		CG. ตญ.	CG. ตญ.	CG. ตญ.	CG. ตญ.	CH. ถค.	CW. จส.	CW. จส.	
14	BRAKE CYLINDER								
	TYPE	VAC. BRAKE	VAC. BRAKE	VAC. BRAKE	VAC. BRAKE	VAC. BRAKE	VAC. BRAKE	VAC. BRAKE	
	" F" SEP.	" F" SEP.	" F" SEP.	" F" SEP.	" E" SEP.	" F" SEP.	" F" SEP.		
	NO./ CAR X DIA.	1 X 18"	1 X 18"	1 X 15"	1 X 15"	1 X 15"	1 X 15"	1 X 15"	
15	BRAKE REGULATOR	DRV2 - 450	DRV2 - 450	-	-	-	-	-	
16	BEARING TYPE	RB.	RB.	PB.	PB.	PB.	PB.	PB.	
17	SEAT CAPACITY	-	-	-	-	-	-	-	
18	MAXIMUM SPEED	km/hr	70	70	55	55	55	55	
19	NO. ON BOOK		184	48	1	8	7	4	4

บรรณานุกรม

กองช่างกล ฝ่ายช่างกล. 2529. หลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดหน่วยลากจูง. กรุงเทพฯ : การรถไฟแห่งประเทศไทย.

การรถไฟแห่งประเทศไทย. 2538. คู่มือบำรุงทาง พ.ศ.2538. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวรรณภูมิ.
ฝ่ายการช่างโยธา. 2533. วิธีปฏิบัติการก่อสร้างทางรถไฟ. กรุงเทพฯ : การรถไฟแห่งประเทศไทย.

วิรุฬห์ บุญสมบัติ. 2534. คณิตศาสตร์ทั่วไป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ศูนย์วิศวกรรมเครื่องกล. 2543. Leading Particulars of Rolling Stock. กรุงเทพฯ : การรถไฟแห่งประเทศไทย.

กิตติ ภัคดีวัฒน์กุล และจำลอง ทรูตสาหะ. 2542. Visual Basic 6 ฉบับโปรแกรมเมอร์.
กรุงเทพฯ: ห.จ.ก.ไทยเจริญการพิมพ์.

ประชา พฤษทรัพย์เสริฐ และคณะ. 2532. Photoshop 5.05. กรุงเทพฯ: บ.ซัคเซสมิเดีย จำกัด.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้